

KYSYMYKSET KOMISSIION JÄSENEHDOKKAALLE**Raffaele FITTO****Koheesiosta ja uudistuksista vastaava johtava varapuheenjohtaja****1. Yleinen pätevyys, sitoutuminen Euroopan asiaan ja henkilökohtainen riippumattomuus**

Mitä pätevyyttenne ja työkokemuksenne osa-alueita pidätte erityisen merkittävänä tulevaa komission jäsenen tehtävää ja Euroopan unionin yleisen edun edistämistä ajatellen varsinkin vastuualueellanne? Miten aiotte osallistua komission poliittisten suuntaviivojen täytäntöönpanoon? Miten aiotte toteuttaa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista ja ottaa sukupuolinäkökulman huomioon kaikilla vastuullanne olevilla politiikanaloilla? Miten aiotte toteuttaa nuorisopolitiikan valtavirtaistamista?

Mitä takeita riippumattomuudestanne voitte antaa Euroopan parlamentille ja miten varmistatte, ettei mikään aiempi, nykyinen tai tuleva toimintanne aseta kyseenalaiseksi tehtävienne hoitoa komissiossa?

Kasvoini syvästi jakautuneessa Euroopassa, ja koulutukseeni vaikuttivat keskeisesti EU:n perussopimuksissa vahvistetut arvot ja periaatteet eli vapaus, demokratia, oikeusvaltio, moniarvoisuus, tasa-arvo, ihmisarvon kunnioittaminen, kansalaisoikeuksien puolustaminen sekä naisten ja miesten tasa-arvo.

Aloitin poliittisen urani puolueessa, jonka arvot jaoin, mukaan lukien sen sitoutuminen eurooppalaisuuteen: ”Democrazia Cristiana”. Olen koko urani ajan toiminut tehtävissä eri tasoilla. Paikallistasolla minut valittiin ensiksi vuonna 1990 Puglian aluevaltuuston jäseneksi ja myöhemmin aluehallituksen puheenjohtajaksi vuonna 2000. Sen lisäksi, että olen toiminut useita kertoja Italian parlamentin jäsenenä, olen toiminut alueellisista kysymyksistä ja paikallisautonomiasta vastaavana ministerinä (2008), sen jälkeen koheesioministerinä (2010) sekä Eurooppa-asioista, etelä- ja koheesiopolitiikasta sekä kansallisesta elpymis- ja palautumissuunnitelmasta (PNRR) vastaavana ministerinä vuodesta 2022. Euroopan tasolla minut valittiin ensimmäisen kerran Euroopan parlamentin jäseneksi vuonna 1999 ja uudelleen vuosina 2014 ja 2019. Vuosina 2000–2005 toimin alueiden komitean jäsenenä. Olin alueellisen yhteenkuuluvuuspolitiikan valiokunnan puheenjohtajana vuosina 2002–2004.

Olen aina kannattanut vankasti Eurooppa-hanketta sekä sen perustana olevia oikeusvaltion perusperiaatteita ja -arvoja. Euroopan yhdentymisen on tarjonnut tuhoisasta sisäisestä sodasta toipuvassa maanosassa ainutlaatuisen tien eteenpäin. Se on euroatlanttisen allianssin ohella ensisijainen väline rauhan, hyvinvoinnin, vaurauden ja turvallisuuden varmistamisessa eurooppalaisille. Venäjän Ukrainaan kohdistama raaka hyökkäys ja Lähi-idän konflikti osoittavat, että tätä ei pitäisi pitää itsestäänselvyytenä. Yhtenäisyytemme ja määrätietoisuutemme ovat parhaat aseemme näiden saavutusten ja niiden perustana olevien arvojen turvaamiseksi.

Olen eri tehtävissäni saanut ensi käden tietoa ja pystynyt ”kokemaan” koheesio- ja aluekehityspolitiikkaa eri näkökulmista niin aluetason puheenjohtajana kuin ministerinä ja osallistumaan siten asianomaisen neuvoston kokoonpanon jäsenenä. Euroopan parlamentin jäsenenä olen kuulunut REGI-valiokuntaan ja seurannut koheesiopolitiikkaa alueiden komitean jäsenenä.

Koheesiopolitiikka on yksi Eurooppa-hankkeen peruspilareista. Puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen kirjoitti toimeksiantokirjeessäni, että Euroopan koheesiossa on kyse Euroopan tuomisesta lähemmäs kansalaisia ja eurooppalaisten tuomisesta lähemmäs toisiaan. Olen samaa mieltä, ja jos nimitykseni vahvistetaan, lupaan vankasti työskennellä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Euroopan unionilla on seuraavien viiden vuoden aikana edessään merkittäviä haasteita, kuten vihreä ja digitaalinen siirtymä, turvallisuus monimutkaisessa geopoliittisessa tilanteessa, unionin kilpailukykyyn elvyttäminen nopeasti kehittyvässä maailmantaloudessa, sosiaalisen mallimme ja demokratian puolustaminen sekä valmistautuminen tulevaan laajentumiseen. Koheesiopolitiikalla olisi tässä yhteydessä edistettävä Euroopan unionin tavoitteita, jotka

on esitetty puheenjohtajaksi valitun Ursula von der Leyenin esittämässä poliittisissa suuntaviivoissa. Tässä yhteydessä on olennaisen tärkeää varmistaa riittävät resurssit ja pyrkiä yhdessä saamaan aikaan vankka budjetti.

Kokemukseni Italian kansallisen elpymis- ja palautumissuunnitelman – joka on kooltaan Euroopan suurin – täytäntöönpanosta vastaavana ministerinä on antanut minulle ensi käden tilaisuuden seurata Next Generation EU -välineen Euroopan unionille tarjoamia merkittäviä mahdollisuuksia sekä tämän merkittävän ja historiallisen yhteisen hankkeen haasteita ja siihen liittyviä arkaluonteisia näkökohtia.

Jos nimitykseni vahvistetaan, aion hyödyntää tätä kokemusta tekemällä toimeksiantokirjeessäni annettujen ohjeiden mukaisesti yhteistyötä talouspolitiikasta ja tuottavuudesta vastaavan komission jäsenen kanssa, jotta jäsenvaltion elpymis- ja palautumissuunnitelmassa esitetyt sovitut uudistukset ja investoinnit voidaan toteuttaa menoilte asetettuun vuoden 2026 määräaikaan mennessä.

Olen urani aikana ollut monilla eri tasoilla tekemisissä useiden alojen EU-politiikan kanssa ja todennut, miten tärkeää eri alojen politiikan suunnittelua ja täytäntöönpanoa on koordinoita. Jos nimitykseni vahvistetaan, sitoudun johtavana varapuheenjohtajana tekemään yhteistyötä maatalous- ja elintarvikeasioista, kestävästä liikenteestä ja matkailusta, kalastuksesta ja sinisestä taloudesta vastaavien kollegojen kanssa niin, että nämä politiikat saadaan integroitua toisiinsa ja että ne toimivat synergisesti Euroopan unionin ja sen kansalaisten vaurauden edistämiseksi.

Sitoutumiseni sukupuolten tasa-arvoon on ehdoton, sillä uskon, että sukupuolten tasa-arvon huomioon ottaminen on ennen kaikkea merkittävä tilaisuus minkä tahansa yhteiskunnan toiminnalle eikä pelkkä velvollisuus. Sen vuoksi olen sitoutunut edistämään sukupuolten tasapuolista asemaa johtotehtävissä omasta kabinetistani alkaen ja olen vakuuttunut siitä, että näin saadaan aikaan tehokkaampi rakenne, joka mahdollistaa optimaalisen päätöksenteon edellyttämien erilaisten tunteita herättävien asioiden esille tuomisen. Pyrin varmistamaan sukupuolinäkökulman koheesiopolitiikassa ja kaikilla muilla vastuualueeseeni kuuluvilla aloilla.

Olen aina kannustanut ja rohkaissut nuoria, sillä he tekevät yhteiskunnasta terveellisemmän, innovatiivisemmän ja dynaamisemmän. Puheenjohtajaksi valitun Ursula von der Leyenin poliittisten painopisteiden mukaisesti sitoudun asettamaan vastuualueellani painopisteeksi sen, että nuorisonäkökulma sisällytetään toimintapolitiikan muotoiluun. Nuorten kanssa käytävät vuoropuhelut tarjoavat erinomaisen tilaisuuden kuunnella nuorten tarpeita ja näkemyksiä. Sen vuoksi odotan mielenkiinnolla ensimmäisen tällaisen vuoropuhelun järjestämistä toimikauteni sadan ensimmäisen päivän aikana.

Olen aina toiminut yksinomaisesti yleisen edun edellyttämällä tavalla. Jos nimitykseni vahvistetaan, aion johtavana varapuheenjohtajana hoitaa tehtäväni yksinomaan Euroopan edun mukaisesti ja kunnioittaa täysin perussopimusten henkeä ja kirjainta ja erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 17 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä velvoitteita. Riippumattomuus on aina ollut tunnusomaista henkilökohtaiselle ja poliittiselle toiminnalleni, enkä komission jäsenenä aio pyytää enkä ottaa vastaan ohjeita miltään jäsenvaltiolta, muulta toimielimeltä tai muulta elimeltä. Kunnioitan tinkimättä Euroopan komission jäsenten toimintasääntöjä ja niiden määräyksiä eturistiriidoista. Sitoudun päivittämään sidonnaisuuksia koskevan ilmoitukseni viipymättä, jos siihen on tarpeen tehdä muutoksia.

2. Vastuualueen hoito ja yhteistyö Euroopan parlamentin kanssa

Sitoudutteko tiedottamaan parlamentille asianmukaisesti toimistanne ja yksikköjenne toimista? Miten katsotte olevanne vastuussa parlamentille?

Millä tavoin olette valmis sitoutumaan yhteydenpitoon parlamentin kanssa ja läsnäoloon parlamentissa sekä valiokunnissa että täysistunnossa sekä avoimuuteen, yhteistyöhön ja parlamentin kantojen ja lainsäädäntöaloitteita koskevien pyyntöjen tehokkaaseen seurantaan? Oletteko valmis antamaan suunnitteilla olevia aloitteita ja käynnissä olevia menettelyitä koskevia ajankohtaisia tietoja ja asiakirjoja parlamentille tasaveroisesti neuvoston kanssa?

Jos nimitykseni vahvistetaan, sitoudun johtavana varapuheenjohtajana antamaan kattavia ja yksityiskohtaisia tietoja vastuualueeseeni kuuluvista toimista.

Euroopan parlamentti ja komissio toimivat tiiviissä yhteistyössä historiallisten institutionaalisten suhteidensa valossa, sillä molemmat tulkitsevat tahoillaan yhdentymishalua ja eurooppalaista henkeä. En aio poiketa tästä näkemyksestä.

Tästä syystä uskon myös, että on olennaisen tärkeää varmistaa avoimuus ja vastuuvellisuus Euroopan parlamenttiin nähden. Olen toiminut Euroopan parlamentin jäsenenä yli kymmenen vuoden ajan ja Eurooppa-asioista, etelä- ja koheesiopolitiikasta ja kansallisesta elpymis- ja palautumissuunnitelmasta vastaavana ministerinä, joten mielestäni on ratkaisevan tärkeää varmistaa parlamentin riittävä osallistuminen siihen, että demokraattinen lainsäädäntöprosessi toimii menestyksekkäästi.

Mielestäni vastuuvellisuus parlamenttiin nähden ei saisi rajoittua päätöksistä ilmoittamiseen, vaan se edellyttää myös jatkuvaa ja hedelmällistä vuoropuhelua, joka on hyvän hallintotavan perusta. On olennaisen tärkeää aloittaa nämä vuoropuhelut alusta alkaen.

Pidän parlamenttia ja neuvostoa yhtä tärkeinä lainsäädäntövallan käyttäjinä ja aion varmistaa, että tämä periaate otetaan huomioon tietojen jakamisessa vastuualueellani. Tämä ei ole ainoastaan oikeudellinen velvoite vaan myös perustavanlaatuinen vaatimus kollegion jäsenelle, joka on suoraan vastuussa vaaleilla valituille Euroopan parlamentin jäsenille.

Puheenjohtajaksi valitun Ursula von der Leyenin suuntaviivoissa ja toimeksiantokirjeessä korostetaan aikomusta vahvistaa edelleen Euroopan parlamentin ja komission välistä erityissuhdetta. Olen täysin samaa mieltä tästä visiosta ja aion varmistaa säännöllisen tiedonkulun asiaankuuluvien parlamentin valiokuntien kanssa ja olen valmis kahdenvälisiin tapaamisiin. Osallistun säännöllisesti toimielinten välisiin neuvotteluihin ja pyydettyessä täysistuntoihin ja parlamentin valiokuntien jäseneltyyn vuoropuheluun. Lisäksi aion varmistaa, että vastuualueeseeni liittyviin valiokunnan jäsenten kysymyksiin vastataan nopeasti ja täsmällisesti.

Avoimuuden varmistamiseksi olen valmis käymään jäseneltyä vuoropuhelua parlamentin valiokuntien kanssa ja noudatan täysimääräisesti Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen sekä paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen määräyksiä.

Puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen on sitoutunut varmistamaan, että komission jäsenet vastaavat edelleen parlamentin sen jäsenten enemmistöllä hyväksymiin päätöslauselmiin lainsäädäntöehdotuksilla noudattaen kaikilta osin suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita ja paremman lainsäädännön periaatetta. Lisäksi komission uusi puheenjohtaja katsoo, että on tarpeen vahvistaa SEUT-sopimuksen 225 artiklassa tarkoitettua yhteistyötä, ja kehottaa komission jäseniä käymään jäseneltyä vuoropuhelua parlamentin valiokuntien kanssa kyseisistä päätöslauselmista. Kannatan täysin näitä tavoitteita, ja jos nimitykseni vahvistetaan, aion tehdä yhteistyötä parlamentin kanssa päätöslauselmista käytävien keskustelujen kaikissa vaiheissa. Koska olen pitkään toiminut Euroopan parlamentin jäsenenä, uskon vakaasti, että tämä vaikuttaa myönteisesti työmme tuloksiin.

Kannatan vakaasti puheenjohtajaksi valitun Ursula von der Leyenin näkemystä siitä, miten tärkeää on olla enemmän läsnä kentällä. Jos nimitykseni vahvistetaan, lupaan vierailia säännöllisesti jäsenvaltioissa ja niiden alueilla arvioimassa koheesiopolitiikan tuloksia. On olennaisen tärkeää tavata kansalaisia kaikkialla unionissa niin kaupungeissa kuin maaseudulla ja harvaan asutuilla alueilla.

Tulevat kuukaudet ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta EU voi edelleen tukea pitkäaikaisia uudistuksia ja investointeja, jotka suoraan vahvistavat Euroopan kasvua. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on perussopimusten mukaisesti olennaisen tärkeää toimia synergiassa Euroopan parlamentin, neuvoston ja alueiden komitean kanssa. On myös tärkeää kuunnella yksittäisiä alueita ja paikallisyhteisöjä, joilla kullakin on omat herkät kohtansa ja erityispiirteensä, jotta voidaan varmistaa, että niiden tarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon suunniteltaessa vahvempaa ja modernimpaa koheesiopolitiikkaa. Minulle olisi kunnia toimia Euroopan komissiossa, joka on keskeinen toimielin perussopimusten valvojana. Aion unionin yhteisen edun nimissä puolustaa arvojamme ja toimia aina kollegisen vastuun periaatteen mukaisesti. Aion tehdä tiivistä yhteistyötä kollegion muiden jäsenten kanssa puheenjohtaja Ursula von der Leyenin määrittelemien painopisteiden toteuttamiseksi.

Aluekehitysvaliokunnan kysymykset

3. Koheesiopolitiikan tulevaisuus – keskeiset saadut kokemukset – yksinkertaistaminen

Mikä on näkemyksenne koheesiopolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2027 jälkeen ja mitkä ovat mielestänne keskeiset Euroopan komission ja jäsenvaltioiden saamat kokemukset edellisiltä ohjelmakausilta? Ovatko alueellisten erojen poistamista ja taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevat tavoitteet mielestänne perusteltuja ja miten aiotte varmistaa, että koheesioon kohdistuvien haittavaikutusten välttämisen periaate otetaan huomioon tulevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä? Aiotteko säilyttää koheesiopolitiikan jatkossakin kaikille alueille tarkoitettuna investointi- ja solidaarisuusmekanismina ja miten aiotte varmistaa vähemmän kehittyneiden

alueiden kehittämisen ja vastata asianmukaisesti kaupunkien kohtaamiin haasteisiin? Miten aiotte suojella koheesiopolitiikan keskeistä tarkoitusta ja varmistaa riittävät talousarviomäärärahat monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuksen mukaisesti? Miten aiotte samalla lisätä koheesiopolitiikan joustavuutta, jotta sillä voidaan vastata esiin nouseviin tarpeisiin, sekä parantaa sen avoimuutta, nopeuttaa täytäntöönpanoprosesseja ja varmistaa sen yksinkertaistamisen? Olisiko koheesiopolitiikan rahastoja uudistettava käyttäen elpymis- ja palautumistukivälineen kaltaista tuloksellisuuteen perustuvaa mallia? Miten aiotte tässä yhteydessä taata koheesiopolitiikan jatkuvuuden säilyttäen sen alkuperäiset tavoitteet ja huolehtia siitä, että politiikan tulevassa hallinnoinnissa ja rahoituksessa noudatetaan jaetun hallinnon mallia, paikkalähtöistä lähestymistapaa, monitasoista hallintoa ja kumppanuusperiaatteita sekä säilytetään paikallis- ja alueviranomaisten rooli? Aiotteko tutkia mahdollisuutta luoda seuraavalla rahoitusohjelmakaudella tehokas mekanismi, jonka avulla kunkin jäsenvaltion alue- ja paikallisviranomaiset, kaupungit ja kunnat saisivat suoraan rahoitusta koheesiorahastoista erityisten kehitystarpeidensa perusteella?

Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus on yksi unionin päätavoitteista ja elintärkeää unionin täysipainoisen kehityksen ja kestävä menestyksen kannalta. Koheesiopolitiikka ilmentää Euroopan unionin keskeisiä arvoja, joita ovat yhtenäisyys, solidaarisuus ja oikeudenmukaisuus kaikkien alueiden kannalta. Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden vahvistaminen lisää tuottavuutta, innovointia ja kilpailukykyä. Minun näkemykseni on, että vuoden 2027 jälkeisessä koheesiopolitiikassa keskitytään lähentymisen edistämiseen, alueellisten erojen vähentämiseen ja kaikkien – erityisesti vähemmän kehittyneiden – alueiden tukemiseen kestävä taloudellisen, alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi. Seuraava monivuotinen rahoituskehys tarjoaa tilaisuuden suunnitella vahvempaa ja modernimpaa koheesio- ja kasvupolitiikkaa yhteistyössä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa. Koheesiopolitiikka on seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä sovitettava yhteen laajempien EU:n painopisteiden kanssa. Sen on myös oltava kohdennetumpaa, yksinkertaisempaa ja vaikuttavampaa. Puutemme alueellisiin ja sosiaalisiin eroihin tarjoamalla räätälöityjä ratkaisuja alueellisiin ja paikallisiin haasteisiin ja tukemalla alueita, myös saaria ja syrjäisimpiä alueita, kuromaan kiinni eroa muihin. Meidän on osana tätä prosessia saatava käyntiin uudistuksia ja investointeja, joilla autetaan luomaan edellytykset yhteisöjen kukoistukselle.

Koheesiopolitiikka on lujasti sidoksissa peruseriaatteisiinsa eli paikkalähtöiseen lähestymistapaan, monitasoiseen hallintoon ja kumppanuuteen. Kun laadimme vuoden 2027 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä, aion varmistaa, että nämä peruseriaatteet pätevät jatkossakin. Alue- ja paikallisviranomaisten on oltava suunnitelmien suunnittelun ja täytäntöönpanon keskiössä, jotta varmistetaan mahdollisimman laaja sitoutuminen. Koheesiopolitiikan on voitava sopeutua uusiin haasteisiin, kuten ilmastonmuutokseen, digitalisaatioon ja väestörakenteen muutoksiin, ja sen on vahvistettava sosiaalista osallisuutta. Nämä muuttuvat realiteetit edellyttävät, että pysymme joustavina ja suuntaamme tulevaisuuteen samalla kun pidämme kiinni koheesiopolitiikasta unionin yhtenäisyyden ja vahvuuden kulmakivenä.

Vaikka edistystä on kiistatta tapahtunut, alueellisia eroja esiintyy edelleen ja uusia syntyy. Joidenkin alueiden kehitys on pysähdyksissä, mikä johtuu erityisesti resurssien tehokkaaseen käyttöön liittyvistä haasteista. Investoinnit eivät yksin riitä. Koheesiopolitiikan investointien ja uudistusten olisi kuljettava käsi kädessä, jotta voidaan vastata pitkäaikaisiin haasteisiin, nopeuttaa alueiden lähentymistä ylöspäin ja toteuttaa investointeja paikan päällä. Kestävä alueellinen kasvu edellyttää tasapainoisempaa lähestymistapaa, joka käsittää oikean sääntelykehityksen, valmiuksien kehittämisen ja strategisen suunnittelun. Kansallisten ja alueellisten hallinnollisten valmiuksien vahvistaminen ja hallinnon parantaminen ovat yhtä tärkeitä varojen tehokkaan hallinnon, uudistusten toteuttamisen ja konkreettisten tulosten saavuttamisen kannalta.

Yksinkertaistamista on jatkettava, hallinnollista rasiitusta on kevennettävä ja edunsaajien – erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten ja paikallisyhteisöjen – on voitava saada rahoitusta tehokkaammin. Menettelyjen virtaviivaistaminen, byrokratian vähentäminen ja avoimuuden lisääminen riskiperusteisilla hallinnon tarkastuksilla ja yhdenmukaisemmat tukikelpoisuussäännöt helpottavat merkittävästi rahoituksen saantia. Paikallis- ja alueviranomaisten ottaminen mukaan päätöksentekoprosesseihin varhaisemmassa vaiheessa varmistaa varojen tehokkaamman käytön, paremman yhteensovittamisen alueellisten tarpeiden kanssa ja paikallisten toimijoiden vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen oman kehityksensä muovaamisessa. Vaikuttavuus on toinen kriittinen tavoite. Jokaisella EU:n talousarviosta saatavalla eurolla olisi oltava vaikutusta. Meidän on myös pystyttävä tiedottamaan paremmin kaikille EU:n kansalaisille siitä, mitä EU:n talousarviosta rahoitetaan. Tulevaisuudessa meidän olisi myös otettava opiksi yksinkertaistetuista maksamismalleista saaduista kokemuksista, koska ne ovat jonkin verran vähentäneet hallinnollista taakkaa vaarantamatta kuitenkin varainhoidon valvontaa. Nämä muutokset ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta koheesiopolitiikasta saadaan ketterämpi ja reagoitukykyisempi.

Koheesiopolitiikan tulevaisuutta pohdittaessa on tarkasteltava eri vaihtoehtoja, arvioitava kunkin vaihtoehdon ansioita ja otettava huomioon asiaankuuluvien sidosryhmien näkemykset. EU:n varojen lopullisista vastaanottajista on annettava selkeät tiedot, jotta jäljitettävyyden ja vastuuvollisuus toteutuvat. Lisäksi on löydettävä keinot edunsaajien ja täytäntöönpanoviranomaisten hallinnollisen taakan rajoittamiseksi. Meidän on myös arvioitava parhaita tapoja lisätä koheesiopolitiikan joustoa uusiin haasteisiin vastaamiseksi.

Koheesion edistäminen on EU:n ja sen jäsenvaltioiden yhteinen velvollisuus. Aion tehdä tiivistä yhteistyötä muiden komission jäsenten kanssa sen varmistamiseksi, että taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus on edelleen keskeisellä sijalla seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä.

Koheesiopolitiikalla tuetaan edelleen kaikkia alueita kiinnittäen erityistä huomiota vähemmän kehittyneisiin alueisiin. Näillä alueilla painopisteemme on investoinneissa, joilla parannetaan työn saantia sekä palvelujen ja infrastruktuurin saatavuutta ja varmistetaan samalla, että vihreässä ja digitaalisessa siirtymässä jälkeen jääneet alueet saavat tarvittavaa tukea.

Kaupunkialueilla on omat haasteensa – kohtuuhintaisesta asumisesta ruuhkiin ja ympäristökestävyyteen. Jos nimitykseni vahvistetaan, aion ehdottaa kaupungeille kattavaa toimintapoliittista ohjelmaa, jossa esitetään selkeä visio kaupunkikehityksestä, määritellään EU:n lähestymistapa kaupunkien kestäväan kasvuun ja muunnetaan EU:n painopisteet konkreettisiksi paikallisiksi toimiksi. Sen varmistamiseksi, että yhtäkään kaupunkia ei jätetä jälkeen, kaupunkien on sitouduttava toimintaan ja osallistuttava aktiivisesti niin politiikan suunnitteluun kuin sen täytäntöönpanoon. Jos nimitykseni vahvistetaan, lupaan tehdä tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa sen varmistamiseksi, että kaupungeilla ja paikallis- ja alueviranomaisilla on paremmat mahdollisuudet saada rahoitusta.

4. Yhteydet uudistuksiin, oikeusvaltioperiaatteen, eurooppalaiseen ohjausjaksoon ja ehdollisuuteen

Yhdeksännessä koheesiokertomuksessa korostetaan tarvetta tutkia keinoja vahvistaa edelleen investointien ja uudistusten välistä yhteyttä koheesiopolitiikan vaikuttavuuden maksimoimiseksi. On kuitenkin olemassa huoli siitä, että SEUT-sopimuksen 174 ja 175 artiklassa esitetyt koheesiopolitiikan tavoitteet saattavat vaarantua, jos ehtoja otetaan käyttöön. Kannatatteko näin ollen koheesiopolitiikan rahoituksen ja keskeisten kansallisten uudistusten välisen yhteyden vahvistamista? Jos kannatatte, minkä tyyppiset uudistukset olisi kytkettävä rahoituksen saantiin? Harkitsetteko rahoituksen saannin yhdistämistä talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon tai erityisesti makrotaloudellisiin ehtoihin? Aiotteko huolehtia siitä, ettei jäsenvaltioita tai alueita, joilla on rajalliset hallinnolliset valmiudet, rangaista suhteettomasti? Aiotteko vahvistaa koheesiopolitiikan ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen välistä yhteyttä edellyttämällä horisontaalisten mahdollistavien edellytysten tiukempaa soveltamista, erityisesti EU:n perusoikeuskirjan täytäntöönpanoa? Miten aiotte lisäksi huolehtia siitä, ettei kansallisten hallitusten haluttomuus toteuttaa tiettyjä uudistuksia estä alueita saamasta rahoitusta?

Komission yhdeksännessä koheesiokertomuksessa korostetaan, että on tärkeää vahvistaa edelleen investointien ja uudistusten välistä yhteyttä koheesiopolitiikan vaikutuksen maksimoimiseksi. Lähtymisen ja rakenneuudistusten välinen yhteys on edelleen ratkaisevan tärkeä, kuten kaudella 2021–2027 on osoitettu, sillä unioni on jo vahvistanut tätä yhteyttä erityisesti tiivistämällä kytköstä talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon. Viime vuosina annetut maakohtaiset suositukset antavat suuntaa jäsenvaltioiden tarpeiden määrittämiseen ja toimivat edelleen ohjenuorana väliarvioinnissa. Jotta voitaisiin sovittaa uudistukset yhteen investointien kanssa ja edistää tehokkaasti alueellista kasvua ja kehitystä, olemme myös sisällyttäneet alueellisen ulottuvuuden oikeudenmukaisen siirtymän rahaston kaltaisiin ohjelmiin.

Eurooppalaisen ohjausjakson yhdistäminen EU:n varojen maksamiseen osoittautui hyödylliseksi elpymis- ja palautumistukivälineen yhteydessä. EU pystyi näin antamaan jäsenvaltioille suoraa tukea sellaisten pitkäaikaisten uudistusten ja investointien kehittämiseen ja toteuttamiseen, joilla vastataan kansallisiin haasteisiin ja edistetään suoraan Euroopan kestäväan kasvun ja oikeusvaltioperiaatteen vahvistamista. Yhdistetty tuki uudistuksille ja investoinneille yhden suunnitelman puitteissa on osoittautunut tehokkaaksi ja lisännyt johdonmukaisuutta ja tehokkuutta sekä synergiaa.

Lisäksi on koheesiopolitiikan varojen puitteissa virtaviivaistettu kaudella 2021–2027 sovellettavia mahdollistavia edellytyksiä sen varmistamiseksi, että rahastojen tehokasta täytäntöönpanoa varten on olemassa tarvittavat kehykset. Esimerkiksi energia-alan hallinnointia koskeva mahdollistava edellytys on johtanut mukautuksiin ja energiatehokkuuden sertifiointijärjestelmien perustamiseen. Samoin älykkään erikoistumisen strategiat, joita edellytetään erityistavoitteisiin ”tutkimus- ja innovointivalmiuksien ja kehittyneiden teknologioiden käyttöönoton

kehittäminen ja parantaminen” ja ”taitojen kehittäminen älykästä erikoistumista, teollisuuden muutosprosessia ja yrittäjyyttä varten” liittyvän mahdollistavan edellytyksen mukaisesti, ovat muuttaneet tapaa, jolla innovointia rahoitetaan aluetasolla.

Talousarviota toteuttaessaan jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että Euroopan unionin perusoikeuskirjaa noudatetaan, ja kunnioitettava SEU-sopimuksen 2 artiklassa vahvistettuja unionin arvoja, jotka ovat merkityksellisiä talousarvion toteuttamisen kannalta. Kaikissa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen nojalla rahoitettavissa toimissa on noudatettava sovellettavaa lainsäädäntöä, mihin kuuluu myös perusoikeuskirjan noudattaminen. Perusoikeuskirjaa koskeva horisontaalinen mahdollistava edellytys on tarjonnut voimakkaita kannustimia rakennemuutokselle erityisesti oikeuslaitoksen uudistamisen alalla. Tämä tehtiin elpymisen ja palautumisen välitavoitteiden ja oikeusvaltiota koskevien vuosikertomusten yhteydessä – niissä yksilöitiin tehokkaan oikeussuojan varmistavan uudistuksen keskeiset osatekijät. Lisäksi oikeusvaltioperiaatetta koskevasta ehdollisuudesta annettua asetusta sovelletaan kaikkiin EU:n varoihin, myös koheesipolitiikkaan. Olen täysin sitoutunut näihin periaatteisiin.

Puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen on korostanut poliittisissa suuntaviivoissaan, että tulevassa pitkän aikavälin talousarviossa investoidaan oikeusvaltioperiaatteen vahvistamiseen ja siinä tulee olemaan takeet, joilla varmistetaan jatkossakin oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen. Ensinnäkin ne perustuisivat kaikkiin varoihin sovellettavan yleisen ehdollisuusjärjestelmän jatkuvaan soveltamiseen. Toiseksi meidän on otettava opiksi nykyisen talousarvion ja Next Generation EU -välineen täytäntöönpanosta saaduista kokemuksista, mukaan lukien uudistusten ja oikeusvaltioperiaatteen vahvistamisen tiiviimpi yhteys. Eri välineiden soveltaminen on osoittanut, että sääntöjä voidaan yhdenmukaistaa, jotta niistä saataisiin vieläkin toimivammat.

Koheesipolitiikka on suunniteltu joustavaksi, jotta investointituki voidaan räätälöidä alueellisiin ja paikallisiin tarpeisiin. Jos nimitykseni vahvistetaan, aion koheesiosta ja uudistuksista vastaavana johtavana varapuheenjohtajana varmistaa, että uudistukset sovitetaan tarkasti yhteen alueellisten realiteettien kanssa ja että koheesipolitiikka on edelleen kasvun ja lähentymisen liikkeellepaneva voima kaikilla alueilla ja lisää tuottavuutta, kilpailukykyä ja innovointia ilman, että yksikään alue jäisi muista jälkeen. Tätä varten käyn tiivistä vuoropuhelua kaikkien alue- ja paikallisviranomaisten kanssa, jotta voidaan tunnistaa mahdolliset EU:n varojen saantia haittaavat esteet, ja kiinnitän erityistä huomiota sen varmistamiseen, että näillä viranomaisilla on keskeinen rooli niin suunnittelussa kuin täytäntöönpanossa.

Jäsenvaltioiden samoin kuin alue- ja paikallisviranomaisten riittävien hallinnollisten valmiuksien varmistaminen on olennaisen tärkeää EU:n varojen täytäntöönpanon ja käytön kannalta. Olen tietoinen hallinnollisten valmiuksien heikkouksista tietyissä jäsenvaltioissa ja tietyillä alueilla. Jos nimitykseni vahvistetaan, aikomukseni on jatkaa jäsenvaltioiden valmiuksien kehittämisen tukemista niin a) julkishallinnon ja hallinnoinnin vahvistamisessa kuin b) vahvistettaessa valmiuksia toteuttaa (eli suunnitella ja panna täytäntöön) uudistuksia, myös tehostamalla digitalisaatiota.

5. Itäiset alueet, laajentuminen ja oikeudellisten ja hallinnollisten esteiden poistamismekanismi

Venäjän Ukrainaa vastaan käymän sodan vuoksi EU:n raja-alueisiin, erityisesti Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan vastaisilla ulkorajoilla sijaitseviin itäisiin ja pohjoisiin alueisiin, kohdistuu kaksitahoinen haaste eli turvallisuuden vahvistaminen ja alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen elvyttäminen. Aiotteko esittää aloitteita tai erityisiä tukitoimenpiteitä, joilla autetaan näitä raja-alueita selviytymään vakavasta talouden laskusuhdanteesta? Minkä tyyppisiä tuki- ja politiikka-aloitteita aiotte asettaa etusijalle? Näistä itäisistä ja pohjoisista alueista koheesipolitiikan määrärahoihin kohdistuvan paineen lisäksi suunniteltu laajentuminen Ukrainaan, Moldovaan, Länsi-Balkaniin ja mahdollisesti Georgiaan vaikuttaa koheesipolitiikan määrärahoihin. Miten aiotte huolehtia siitä, että koheesipolitiikan määrärahat riittävät kasvaviin tarpeisiin vastaamiseksi? On myös syytä huomata, että jatkuvat hallinnolliset ja oikeudelliset rajatylittävät esteet pahentavat talouden laskusuhdannetta paitsi Venäjän sodan koettelemilla alueilla myös kaikkialla EU:ssa. Nämä esteet pirstovat sisämarkkinoita, minkä seurauksena EU:n tasolla menetetään miljardeja euroja ja miljoonia työpaikkoja. Aiotteko tässä kiireellisessä tilanteessa, jossa on yhtäältä vastattava sodan koettelemien raja-alueiden tarpeisiin ja toisaalta valmistauduttava laajentumiseen, asettaa etusijalle toimielinten välisten neuvottelujen päätökseen saattamisen pitkään pysähdyksissä olleesta asetuksesta, joka koskee mekanismeita rajatylittävien oikeudellisten ja hallinnollisten esteiden poistamiseksi?

EU:n raja-alueilla, erityisesti Venäjän ja Valko-Venäjän vastaisilla ulkorajoilla, on kaksitahoisena haasteena niin turvallisuuden vahvistaminen kuin kyseisten alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen elvyttäminen.

Venäjän Ukrainaa vastaan käymä hyökkäyssota vaikutti vakavasti näiden alueiden turvallisuuteen ja talouskehitykseen.

Raja-alueisiin kohdistuvien vaikutusten lieventämiseksi on tehty useita aloitteita. Ensinnäkin Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) varoja, jotka oli alun perin kohdennettu Interreg-ohjelmiin Venäjän ja Valko-Venäjän kanssa, on kohdennettu uudelleen sisäisiin rajatylittävän yhteistyön ohjelmiin 150 miljoonan euron arvosta. Näin varmistetaan, että kaikki EU:n Venäjään ja Valko-Venäjään rajoittuvat alueet voivat osallistua vähintään yhteen sisäiseen Interreg-ohjelmaan. Komissio on toisekseen vahvistanut Interreg-ohjelmaa koskevia sitoumuksiaan käynnistämällä kohdennettuja ehdotuspyyntöjä, perustamalla tiedotuspisteitä ja tarjoamalla lisätukea Venäjään rajoittuville alueille. Esimerkiksi Catching-up Region -aloitteella (CuRI) tuetaan yhteistyössä Maailmanpankin kanssa Baltian maita alueellisen selviytymiskyvyn kehittämisessä.

Ukrainaan rajoittuvat alueet ovat puolestaan jatkaneet ja vieläpä tehostaneet rajatylittävää yhteistyötään Ukrainan kanssa kolmen viime vuoden aikana. Komissio on lisäksi kohdentanut uudelleen 135 miljoonaa euroa, jotka oli alun perin tarkoitettu yhteistyöohjelmiin Venäjän ja Valko-Venäjän kanssa, Ukrainan ja Moldovan tasavallan kanssa toteutettaviin rajatylittäviin ohjelmiin. Tällä rahoituksella tuetaan keskeisiä aloja, kuten ympäristöä, terveydenhuoltoa, koulutusta ja rajaturvallisuutta. Puolan, Slovakian, Unkarin ja Romanian kanssa toteutettavista rajatylittävistä ohjelmista myönnetään lähes 400 miljoonaa euroa EU:n rahoitusta, mukaan lukien 67 miljoonaa euroa EU:n solidaarisuuskaistoja koskevaan aloitteeseen. Jatkamalla ja laajentamalla näitä rajatylittäviä ohjelmia pyrimme edistämään tiiviimpää yhteistyötä EU:n alueiden ja Ukrainan välillä, auttamaan näiden haasteiden hallinnassa ja tukemaan samalla sekä paikallista että Ukrainan talouden elpymistä.

Jos nimitykseni vahvistetaan, aion huolehtia siitä, että jatkamme tuen antamista itäisille raja-alueille, joihin Venäjän hyökkäyssota eniten vaikuttaa, erityisesti niiden pyrkiessä suuntaamaan paikallista talouttaan uudelleen. Catching-up Regions -aloitteesta voitaisiin esimerkiksi saada kiinnostavia ideoita uusien innovointikeskittymien rakentamiseen tai hyödynnettäessä alueiden mahdollisuuksia tukea uusiutuvan energian tuotantoa, kehittää uutta valmistusekosysteemiä jne. Ukrainaan ja Moldovaan rajoittuvien alueiden osalta toiminnassa voitaisiin keskittyä tehostamaan yhteyksiä kaikilla tasoilla (liikenteen ja digitaalisten yhteyksien infrastruktuuri, innovaatioklusterit, julkisten palvelujen saanti) ja valmistelemaan liittymistä. Aion myös yhdessä laajentumisasioista vastaavan komission jäsenen kanssa varmistaa, että laajentumisprosessissa mukana olevien maiden edistymistä taloudellisessa lähentymisessä EU:hun, asteittaisessa yhdentymisessä sisämarkkinoihin ja sellaisten keskeisten uudistusten toteuttamisessa, joita tarvitaan EU:n varojen hyödyntämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla, seurataan tiiviisti. Nämä kaikki ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta EU:hun liittyminen sujuisi kitkatta.

Näiden alueiden kohtaamien jatkuvien hallinnollisten ja oikeudellisten esteiden poistaminen on myös ensisijaisen tärkeää. Kannatan täysin pitkään pysähdyksissä olleesta rajat ylittävien ratkaisujen helpottamista koskevasta asetuksesta käytävien toimielinten välisten neuvottelujen saattamista päätökseen. Ymmärrän, miten tärkeää tämä on raja-alueilla asuville ja työskenteleville kansalaisille. Sen vuoksi aion tehdä tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa niiden huolenaiheiden käsittelemiseksi ja luotan parlamentin jatkuvaan tukeen, jotta neuvottelut voidaan aloittaa nopeasti. Tämä on ratkaiseva askel kohti raja-alueiden taloudellista kehitystä ja yhteistyötä haittaavien esteiden poistamista.

Mitä tulee laajentumisen vaikutukseen EU:n koheesiopolitiikkaan, EU:n koheesiopolitiikan tavoitteet pysyvät voimassa laajemmassakin unionissa sekä nykyisissä että tulevaisissa jäsenvaltioissa. Koheesiopolitiikka on jo takavuosina osoittautunut onnistuneeksi sisämarkkinoista saatavien hyötyjen edistämiseksi ja vahvistamisessa, alueellisten erojen vähentämisessä sekä jäsenvaltioiden ja alueiden välisen sosioekonomisen lähentymisen vauhdittamisessa. Jotta voidaan valmistautua laajempaan unioniin, koheesiopolitiikan tulevaisuutta on pohdittava kattavasti. Tämä ei kuitenkaan ole ensimmäinen kerta, kun EU on laajentumassa, joten voimme ottaa oppia aiemmista kokemuksista sen varmistamiseksi, että EU:n politiikka tuottaa edelleen tuloksia. Tätä käsitellään laajentumista edeltävissä politiikan uudelleentarkasteluissa, jotka komissio tekee vuoden 2025 alussa.

6. Saaret, väestökato, ”oikeus jäädä”, syrjäisimmät alueet (SEUT-sopimuksen 349 artikla), asuminen ja alueet, joilla on maantieteellisiä ja luonnollisia erityispiirteitä (SEUT-sopimuksen 174 artikla)

SEUT-sopimuksen 174 artiklan mukaisesti unioni kiinnittää erityistä huomiota muita heikommassa asemassa olevien alueiden ja erityisesti vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivien alueiden haasteisiin vastaamiseen. Mitä konkreettisia toimenpiteitä aiotte toteuttaa väestökadon torjumiseksi erityisesti maaseudulla ja pienissä kaupungeissa ja keskeisten julkisten palvelujen yhtäläisen saatavuuden varmistamiseksi, jotta ihmisillä on todellinen ”oikeus jäädä”? Miten aiotte parantaa alueellisia yhteyksiä ja asumisolosuhteita, jotta saarilla, syrjäisimmillä alueilla sekä syrjäisillä ja raja-alueilla asuvat ihmiset voivat jäädä näille seuduille?

Mitä erityistoimenpiteitä aiotte tukea byrokratian vähentämiseksi ja näiden alueiden pk-yritysten EU-rahoituksen saannin ja sisämarkkinoille pääsyn parantamiseksi? Oletteko sitä mieltä, että komission on aika laatia saaria koskeva eurooppalainen strategia (saarisopimus) ja POSEI-liikenneohjelma (syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskeva ohjelma)?

Olen vakuuttunut siitä, että saarten ja syrjäisimpien alueiden erityiset taloudelliset ja sosiaaliset haasteet, kuten asuminen, liikenne, koulutus, terveydenhuolto, vesi- ja jätehuolto, on otettava huomioon. Näillä alueilla on erilaisia kehitysongelmia, minkä vuoksi niitä on vaikea lähestyä yhtenä ryhmänä. Koheesiopolitiikassa on aina kiinnitetty erityistä huomiota saariin ja syrjäisimpiin alueisiin perussopimuksen mukaisesti, ja jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, aion tehostaa tätä työtä entisestään.

Saaret ovat hyvin erilaisia, ja niillä on erilaisia haasteita, kuten erilainen talouskasvu ja väestökehitys. Joillakin saarilla väestö kasvaa, kun taas toisilla väestö on vähenemässä. Nämä erilaiset tarpeet edellyttävät räätälöityjä lähestymistapoja. Juuri näin koheesiopolitiikassa toimitaan: kannustetaan laatimaan kansallisia ja alueellisia ohjelmia, joilla vastataan näihin haasteisiin. Aion jatkaa saarten tukemista rahoituksella, parhailla käytännöillä ja erityisillä alueellisilla strategioilla. Lisäksi teen yhteistyötä muiden komission jäsenten kanssa sen varmistamiseksi, että saarten erityispiirteet otetaan huomioon kaikessa niiden kannalta merkityksellisessä EU:n politiikassa. Komission yhdeksännessä koheesiokertomuksessa korostetaan väestökadon ja väestön ikääntymisen aiheuttamia merkittäviä riskejä maaseutualueille, pienille kaupungeille ja muille epäedullisessa asemassa oleville alueille. Uskon, että meidän olisi keskityttävä konkreettisiin toimenpiteisiin näiden haasteiden ratkaisemiseksi, jotta kansalaiset voivat pysyä paikallisyhteisöissään. Julkisten palvelujen ja elämänlaadun parantaminen – ”oikeus jäädä” – riippuu ensinnäkin keskeisten palvelujen, kuten terveydenhuollon, koulutuksen, asumisen ja julkisen liikenteen, saatavuudesta. Aion edistää jatkuvia investointeja näillä aloilla, jotta voidaan ehkäistä väestökatoa ja houkutella uusia asukkaita, kuten nuoria perheitä ja eri ammateissa toimivia. Toiseksi, digitaalisen kuilun kaventaminen on olennaisen tärkeää. Digitaalisen lukutaidon parantaminen ja luotettavien verkkopalvelujen, kuten nopeiden internetyhteyksien ja 5G-verkkojen, tarjoaminen parantavat näiden alueiden kilpailukykyä. Näin vähennetään lähtömuuttoa ja mahdollistetaan etätyö ja verkko-opiskelu, mikä tarjoaa uusia mahdollisuuksia ja kannustaa siten nuoria ammattilaisia ja perheitä jäämään näille alueille tai palaamaan sinne. Kolmanneksi, paikallisen talouden tukeminen ja innovoinnin edistäminen on ratkaisevan tärkeää työpaikkojen luomiseksi ja nuorten osajien säilyttämiseksi. Yrittäjyyden edistäminen maaseutualueilla on avainasemassa, jotta pk-yrityksiä, kestävä maataloutta ja kiertotaloutta voidaan edelleen tukea. Innovaatioekosysteemien rakentaminen näille alueille voi edistää talouden häiriönsietokykyä ja pitkän aikavälin kasvua. Neljänneksi, vihreään ja digitaaliseen siirtymään keskittyvä kestävä kehitys edistäminen on koheesiopolitiikan keskeinen painopiste erityisesti maaseudulla ja raja-alueilla. Investoinnit uusiutuvaan energiaan, kestävään liikenteeseen ja ympäristönsuojeluun parantavat elinoloja ja luovat uusia vihreitä työpaikkoja.

Tuen mukauttaminen alueellisiin tarpeisiin on olennaisen tärkeää. Aion varmistaa, että koheesiopolitiikka on jatkossakin joustavaa ja paikallälähtöistä ja että sitä mukautetaan kulloisinkin haasteisiin. Paikallis- ja alueviranomaisten kanssa solmittavien tiiviiden kumppanuuksien avulla voimme räätälöidä investointeja ja uudistuksia vastaamaan näiden alueiden erityistarpeita ja varmistaa, ettei yhtäkään aluetta jätetä jälkeen. Alueellisten yhteyksien ja asumisen osalta aion asettaa etusijalle liikenne- ja digitaalisen infrastruktuurin parantamisen sen varmistamiseksi, että saarilla, syrjäisimmillä alueilla sekä syrjäiseuduilla ja raja-alueilla asuvat ihmiset voivat pysyä yhteydessä laajempiin eurooppalaisiin keskuksiin. Liikenneyhteydet ovat ratkaisevan tärkeitä työpaikkojen, keskeisten palvelujen, koulutuksen ja terveydenhuollon saatavuuden sekä tavaroiden liikkuvuuden kannalta. Aion tehdä yhteistyötä liikenteestä vastaavan komission jäsenen kanssa rautateiden sekä näiden alueiden ja tärkeimpien eurooppalaisten solmukohtien välisten julkisen liikenteen yhteyksien parantamiseksi investoimalla kestävään liikkuvuuteen ja multimodaaliseen liikenteeseen.

Digitaaliset yhteydet ovat yhtä tärkeitä. Aion edistää investointeja nopeisiin internetyhteyksiin ja 5G-verkkoihin maaseudulla, syrjäisillä alueilla ja raja-alueilla, jotta helpotetaan etätyötä, verkko-opiskelua ja palvelujen digitaalista toimittamista ja tehdään näistä alueista houkuttelevampia investointien ja asumisen kannalta. Liikkuvuuden haasteisiin vastaaminen syrjäisillä alueilla ja saarilla on ratkaisevan tärkeää.

On olennaisen tärkeää sisällyttää keskeiset palvelut, kuten terveydenhuolto, koulutus ja lastenhoito, koheesiopolitiikan investointeihin, jotta voidaan ehkäistä väestökatoa ja tehdä näistä alueista houkuttelevampia asukkaille. Tähän päästään vahvistamalla rajatylittävää yhteistyötä, mahdollistamalla yhteiset palvelut ja edistämällä älykkäitä ratkaisuja, kuten etälääketiedettä ja verkko-opiskelua. Ne täydentävät EU:n rahoittamaa Puhdasta energiaa EU:n saarille -aloitetta, joka auttaa saaria tuottamaan omaa kestävä ja edullista energiaa ja parantaa siten saariyhteisöjen mahdollisuuksia saada kohtuuhintaista ja kestävä energiaa.

Jotta todella varmistettaisiin ”oikeus jäädä”, on turvattava pääsy laadukkaisiin työpaikkoihin erityisesti niille, jotka ovat olleet työmarkkinoiden ulkopuolella liian pitkään ja etsivät uusia mahdollisuuksia. Yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa laadittava laadukkaita työpaikkoja koskeva etenemissuunnitelma on tässä suhteessa yksi konkreettinen aloite. Aion näiltä osin tukea ihmisistä, osaamisesta ja varautumisesta vastaavaa johtavaa varapuheenjohtajaa. Palvelujen ja erityisesti keskeisten palvelujen saatavuuden osalta tulevalla köyhyyden vastaisella EU:n strategialla on strateginen rooli, myös puututtaessa köyhyyden alueellisiin näkökohtiin.

Koheesiopolitiikalla edistetään jatkossakin kohtuuhintaista ja kestäväää asumista. Pyrin sisällyttämään lainsäädäntöön joustomahdollisuuksia, jotta jäsenvaltiot voivat kaksinkertaistaa koheesioinvestointinsa kohtuuhintaiseen asumiseen. Investointeihin voisi kuulua olemassa olevan asuntokannan kunnostaminen, energiatehokkuuden parantaminen ja alueellisiin tarpeisiin räätälöidyn uuden kehityksen tukeminen. Uusi eurooppalainen Bauhaus voi tarjota arvokkaan kehityksen tälle työlle. Tarjoamme myös teknistä apua ja valmiuksien kehittämistä kaupungeille ja sidosryhmille. Näin varmistetaan, että asuntohankkeet integroidaan laajempaan kaupunki-infrastruktuuriin. Puhtaasta, oikeudenmukaisesta ja kilpailukykyisestä siirtymästä vastaava johtava varapuheenjohtaja johtaa samaan aikaan valtiontukisääntöjen tarkistamista, jotta voidaan mahdollistaa asumiseen liittyvät tukitoimenpiteet erityisesti kohtuuhintaisen, energiatehokkaan ja sosiaalisen asuntotuotannon osalta.

Olen sitoutunut edistämään räätälöityä paikallalohtöistä tukea sen varmistamiseksi, että alueiden erityistarpeet otetaan huomioon tulevassa koheesiopolitiikassa. Tähän sisältyy haku- ja raportointiprosessien yksinkertaistaminen, jotta voidaan keventää pk-yritysten hallinnollista taakkaa, vähentää byrokratiaa ja helpottaa paikallisten yritysten mahdollisuuksia saada EU:n rahoitusta ja osallistua sisämarkkinoille. Paikallis- ja alueviranomaiset on olennaisen tärkeää saada mukaan jo varhaisessa vaiheessa, jotta EU:n rahoitus saadaan vastaamaan paikallisia realiteetteja. Enterprise Europe Network -verkoston ja Euroopan klusteriyhteistyöfoorumin kaltaiset aloitteet tarjoavat ratkaisevan tärkeää tukea pk-yrityksille auttamalla niitä selviytymään monimutkaisista säännöksistä, turvaamaan EU:n rahoituksen ja luomaan yhteyksiä liikekumppaneihin. Enterprise Europe Network -verkostolla on keskeinen rooli syrjäisillä alueilla, sillä se tarjoaa räätälöityä ohjausta esimerkiksi Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta ja InvestEU-ohjelmasta. Se myös helpottaa rajatylittäviä kumppanuuksia ja antaa pk-yrityksille mahdollisuuden etsiä uusia markkinoita ja laajentaa toimintaansa tehokkaammin.

Aion myös edistää jatkuvaa vuoropuhelua sidosryhmien kanssa sen varmistamiseksi, että rahoitusmekanismit vastaavat niiden muuttuvia tarpeita ja että mahdollisiin pullonkauloihin puututaan nopeasti. Tällä jatkuvalla sitoutumisella varmistetaan, että saaret ja syrjäiset alueet, myös syrjäisimmät alueet, eivät jää jälkeen EU:n kehityspyrkimyksistä.

Koheesiopolitiikalla kannustetaan kaikkia jäsenvaltioita ja alueita tukemaan saariaan. Saarten maaseutualueet sisältyvät lisäksi pitkän aikavälin maaseutuvisioon ja sen maaseutua koskevaan toimintasuunnitelmaan sekä maaseutusopimukseen. Ehdotetun POSEI-liikenneohjelman osalta ensisijaisena tavoitteenani on maksimoida nykyisten välineiden käyttö ja kartoittaa puutteet ennen uusien ratkaisujen harkitsemista.

7. Luonnonkatastrofit ja hätätilanteet

Sähän liittyvien katastrofien, kuten ääriämpötilojen, myrskyjen, sisämaan ja rannikoiden tulvien, kuivuuden ja maastopalojen, esiintymistiheys ja vakavuus ovat lisääntyneet Euroopassa. Miten aiotte käsitellä tehokkaammin tällaisten katastrofien välittömiä ja pitkän aikavälin vaikutuksia? Miten parantaisitte erityisesti nykyisen EU:n solidaarisuusrahaston määrärahojen kohdentamista, tukikelpoisuutta ja hallinnointia? Mitä muita, myös ennaltaehkäisyyn liittyviä erityistoimenpiteitä ehdotatte luonnonkatastrofien torjumiseksi vuoden 2027 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä säilyttäen samalla koheesiopolitiikan päätarkoituksen? Mitä vesihuoltoon liittyviä toimia ehdotatte sekä tulvien että kuivuuden osalta niiden vaikutusten lieventämiseksi kaikkein haavoittuvimmilla alueilla? Aiotteko lisäksi ehdottaa EU:n strategioiden päivittämistä, jotta voidaan vähentää rannikko- ja vuoristoalueiden alttiutta ilmastonmuutokselle?

Puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen korosti poliittisissa suuntaviivoissaan ilmastonmuutoksen vaikutuksista turvallisuudellemme aiheuttuvia suuria riskejä. Äärimmäiset sääolot, kuten tulvat, maastopalot ja kuivuus, koettelevat Euroopan unionin alueita ympäri vuoden. Hän sitoutui eurooppalaiseen ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaan suunnitelmaan, joka sisältää erityistoimenpiteitä luonnonkatastrofien ehkäisemiseksi. Jos nimitykseni vahvistetaan, annan johtavana varapuheenjohtajana oman panokseni tähän suunnitelmaan. Luonnonkatastrofeihin puuttuminen edellyttää välittömiä toimia ja voimakasta keskittymistä kansallisiin, paikallisiin ja alueellisiin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin. Etusijalle asetetaan edelleen luontoon perustuvat

ratkaisut (uudelleenmetsittäminen, kosteikot ja muu vihreä infrastruktuuri). Jotta riskejä voidaan vähentää tehokkaasti, kaikilla hallinnon tasoilla on oltava käytössä ennakoivia strategioita, joita tuetaan kohdennetuilla investoinneilla ja uudistuksilla.

Koheesiopolitiikka on tällä hetkellä suurin EU:n rahoituslähde katastrofiriskien hallinnassa. Siinä keskitytään ennaltaehkäisy- ja varautumistoimenpiteisiin eri puolilla EU:ta ja varataan 14 miljardia euroa katastrofiriskien hallintaan (tulva- ja paloriskien vähentäminen; ekosysteemilähtöinen toimintatapa; ilmastoon liittymättömät luonnonriskit ja ihmisen toimintaan liittyvät riskit) ohjelmakaudella 2021–2027. Komissio on äskettäin ehdottanut koheesiopolitiikan varojen joustavuuden lisäämistä, jotta voidaan tarjota nopeasti tehokasta lisätukea luonnonkatastrofien sattuessa.

EU:n solidaarisuusrahasto (EUSR) tarjoaa katastrofin jälkeistä tukea, jota voidaan käyttää vain vakavissa katastrofeissa. Se on konkreettinen eurooppalainen panos hätä- ja jälleenrakennustoimiin. EU:n solidaarisuusrahaston on tarkoitus täydentää kansallisia toimia, ei korvata niitä. Sen vuoksi katastrofiriskien kansallisten rahoitusjärjestelmien parantaminen ja valmiuksien kehittäminen kansallisella tasolla ovat olennaisia toimia. Jäsenvaltioilla on oltava valmiudet käsitellä pienempiä katastrofeja, mutta niillä täytyy olla varmuus siitä, että EU:n solidaarisuusrahasto on käytettävissä, kun katastrofin laajuus ylittää niiden valmiudet. Meidän on vahvistettava solidaarisuustoimia ilmastoon liittyvien katastrofien voimistuessa. Ainoa kohtuuhintainen tapa on varmistaa, että kaikki investoinnit on suunniteltu kestämaan ilmastovaikutuksia, koska tämä on paljon halvempaa kuin uudelleenrakentaminen katastrofien jälkeen.

Kun tarkastellaan pitkän aikavälin vaikutuksia, aion korostaa ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä voimakkaammin. Luontoon perustuvat ratkaisut olisi asetettava etusijalle. Nämä toimenpiteet ovat vähentäneet tehokkaasti luonnonkatastrofien vaikutuksia ja edistäneet samalla biologista monimuotoisuutta ja ilmastonmuutokseen sopeutumista.

Tämän lisäksi vesihuollon alalla tarvitaan kokonaisvaltaista toimintamallia, jossa paneudutaan niin tulvien ehkäisyyn kuin kuivuuden hillitsemiseen. Vaikka koheesiopolitiikalla tuetaan jo vesihuoltoon liittyviä toimenpiteitä, katastrofiriskien hallintasuunnitelmat on suunniteltava ottamaan huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset.

Tulvantorjuntaan ja kuivuuteen sopeutumiseen liittyvät investoinnit on sovittava tiiviisti yhteen kansallisten ja alueellisten riskinhallintastrategioiden kanssa. Mahdollistavia edellytyksiä koskeva kehys on parantanut näiden investointien vaikuttavuutta, ja meidän olisi tutkittava tapoja räätälöidä nämä edellytykset paremmin yksittäisten jäsenvaltioiden ja alueiden erityistarpeisiin. Tähän voisi sisältyä infrastruktuurin vahvistaminen kestämaan äärimmäisiä sääoloja, varhaisvaroitusjärjestelmien parantaminen ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevien toimenpiteiden täysimääräinen sisällyttäminen paikallis- ja aluesuunnitteluun. Ilmastonmuutos pahentaa nykyistä eristyneisyyttä ja vaikeuttaa rannikko-, vuoristo- ja syrjäseutujen asukkaiden mahdollisuuksia saada terveydenhuoltoa, koulutusta ja puhdasta vettä. Liikenne- ja digitaalisen infrastruktuurin parantaminen auttaa paitsi lieventämään luonnonkatastrofien vaikutuksia myös tehostamaan näiden yhteisöjen selviytymiskykyä.

EU:n rannikkoyhteisöjen etujen ja selviytymiskyvyn suojaaminen on edelleen ensisijainen tavoite, sillä rannikkoyhteisöissä ja -alueilla asuu 40 prosenttia EU:n väestöstä. EU:n rannikotulvien aiheuttamien taloudellisten vahinkojen, jotka ovat tällä hetkellä miljardi euroa vuodessa, ennustetaan kasvavan jyrkästi tulevina vuosina ilmaston lämpenemisen vuoksi. Valtamerisopimuksessa tarkastellaan kalastus- ja valtameriasioista vastaavan komission jäsenen johdolla, miten rannikkoyhteisöjä voidaan tukea. Sopimuksella edistetään kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon ympäristöön liittyvä, taloudellinen ja sosiaalinen ulottuvuus ja varmistetaan, että kaikki sidosryhmät, myös paikalliset rannikkoyhteisöt ja -teollisuus, osallistuvat valtamerien hallintaan. Sillä luodaan puitteet terveille, selviytymiskykyisille ja tuottaville valtameri- ja rannikkoalueille ja vähennetään siten niiden alttiutta ilmastonmuutokselle.

Budjettivaliokunnan kysymykset

8. Millaisin käytännön toimin aiotte täyttää teille annetun tehtävän eli mukauttaa koheesiopolitiikan EU:n laajempiin painopisteisiin, jotta se olisi kohdennetumpaa, yksinkertaisempaa ja vaikuttavampaa, sekä auttaa saamaan aikaan uudistuksia ja investointeja? Miten koheesiopolitiikka sopii valitun puheenjohtajan vaatimukseen poliittikalähtöisestä lähestymistavasta EU:n seuraavaan pitkän aikavälin talousarvioon? Jos täytäntöönpanon olisi perustuttava kutakin maata koskevaan suunnitelmaan, jossa keskeiset uudistukset yhdistetään investointeihin, miten aiotte varmistaa riittävän joustavuuden ja säilyttää samalla selkeän kirjausketjun? Miten aiotte huolehtia, että menoilla, joiden hallintoihin alue- ja paikallisviranomaiset osallistuvat, on selkeä rajatylittävä lisäarvo

EU:n tasolla ja että rahoille saadaan todellista vastinetta sekä siitä, että parlamentilla on neuvoston kanssa tasavertainen rooli varojen käytössä ja seurannassa?

Puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen on antanut minulle tehtäväksi tehdä koheesiopolitiikasta EU:n uudistusten ja investointien keskeinen liikkeellepaneva voima. Näen tässä tilaisuuden modernisoida ja vahvistaa sen roolia taloudellisten, sosiaalisten ja alueellisten erojen vähentämisessä, ylöspäin tapahtuvan lähentymisen edistämiseksi, tuottavuuden, innovoinnin ja kilpailukyvyn lisäämisessä sekä alue- ja paikallisviranomaisten tukemisessa. Olen sitoutunut varmistamaan, että koheesiopolitiikka on linjassa EU:n laajempien painopisteiden kanssa, että siitä tulee yksinkertaisempaa ja kohdennetumpaa ja että se tuottaa edelleen konkreettisia hyötyjä kansalaisillemme ja yrityksillemme.

Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen on itsessään unionin tavoite, mutta koheesiopolitiikan on ennen kaikkea oltava täysin linjassa EU:n strategisten painopisteiden kanssa, mukaan lukien kilpailukyky, vihreä ja digitaalinen siirtymä sekä talouden ja yhteiskunnan häiriönsietokyky. Näin sillä varmistetaan, että yhtäkään kaupunki-, maaseutu- tai syrjäisintä aluetta ei jätetä jälkeen, kun pyrimme kohti vahvempaa ja kestävämpää Eurooppaa. Seuraava monivuotinen rahoituskehys tarjoaa ainutlaatuisen tilaisuuden tähän.

Kumppanuus alue- ja paikallisviranomaisten kanssa on tulevan koheesiopolitiikan ytimessä. Nämä viranomaiset ovat avainasemassa sen varmistamisessa, että politiikkamme voivat perustua laajaan sitoutumiseen ja että investoinnit ovat hyvin kohdennettuja ja vaikuttavia kentällä. Toimeksiantokirjeessäni minulle on nimenomaisesti annettu tehtäväksi kiinnittää erityistä huomiota alue- ja paikallisviranomaisten osallistumiseen. Jos nimitykseni vahvistetaan, käyn johtavana varapuheenjohtajana tiivistä vuoropuhelua kaikkien asiaankuuluvien alue- ja paikallisviranomaisten kanssa, jotta voidaan tunnistaa mahdolliset esteet EU:n varojen saamiselle, ja kiinnitän erityistä huomiota siihen, että ne ovat tiiviisti mukana sitoutumisen tukemisessa ja investointien ja uudistusten täytäntöönpanossa paikan päällä.

Seuraavan monivuotisen rahoituskehysten valmisteluja silmällä pitäen ja sen varmistamiseksi, että koheesiopolitiikka on kohdennettu hyvin, teemme tiivistä yhteistyötä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa. Keskittymällä EU:n yhteisiin painopisteisiin – kuten erojen vähentämiseen, taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseen ja kilpailukyvyn parantamiseen – varmistetaan, että investoinneillamme on mitattavissa oleva vaikutus. Aion tätä silmällä pitäen tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa sen varmistamiseksi, että koheesiorahoitusta käytetään keskeisten uudistusten tukemiseen julkisten palvelujen, koulutuksen, terveydenhuollon, liikenteen ja digitaalisten yhteyksien aloilla. Näillä uudistuksilla luodaan edellytykset yritysten menestymiselle ja yhteisöjen vahvistumiselle erityisesti alueilla, jotka ovat vaarassa jäädä jälkeen.

Koheesiopolitiikalla edistetään myös edelleen rajatylittävää yhteistyötä olennaisena osana Euroopan yhdentymistä. Parantamalla liikennettä, digitaalisia yhteyksiä ja julkisia palveluja koheesiopolitiikalla kohennetaan alueiden välisiä yhteyksiä ja edistetään sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja talouskasvua.

Yksinkertaisempi koheesiopolitiikka auttaa myös vähentämään hallinnollista taakkaa ja parantamaan tehokkuutta. Vaikutuksia saavutetaan lisäksi hyödyntämällä koheesiorahoitusta yksityisten ja kansallisten lisäinvestointien houkuttelemiseksi. Tällä toimintamallilla ei pelkästään maksimoida EU:n rahoitusvarojen vaikutus vaan myös varmistetaan, että jokainen koheesiobudjetista käytetty euro tuottaa selkeää eurooppalaista lisäarvoa ja edistää lähentymistä ja kilpailukykyä kaikilla alueilla.

Vaikka koheesiopolitiikan on oltava kohdennetumpaa ja strategisempaa, sen onnistuminen edellyttää joustavuutta.

Samalla meidän on säilytettävä selkeä kirjausketju ja vankka rahoitusvalvonta. Koheesiopolitiikassa noudatetaan EU:n taloudellisten etujen suojaamisen osalta tiukimpia mahdollisia vaatimuksia. Koheesiopolitiikalla on varmistettava, että rahalle saadaan vastinetta, ja kaikkien investointien on osoitettava tuottavansa eurooppalaista lisäarvoa. Olen tätä varten sitoutunut ylläpitämään tiukkoja seuranta- ja arviointimekanismeja, joilla varmistetaan avoimuus, vastuuvellisuus ja tehokkuus EU:n varojen käytössä. Euroopan parlamentilla on ratkaiseva rooli koheesiopolitiikan täytäntöönpanon valvonnassa ja sen varmistamisessa, että demokraattista valvontaa noudatetaan kaikilta osin.

Vaadin, että omaksumme sellaisen toimintamallin, jolla varmistetaan avoin tiedonkulku ja joka on käytettävissä toimielinten väliseen korkean tason yhteistyöhön koko täytäntöönpanovaiheen ajan.

Elpymis- ja palautumistukivälineen täytäntöönpano

9. Kun otetaan huomioon elpymis- ja palautumistukivälineen käyttöaste, katsotteko, että elpymis- ja palautumistukiväline on ollut riittävän nopea ja kohdennettu talouden elvyttämiseksi covid-19-kriisin jälkeen? Miten aiotte asiasta vastaavana komission jäsenenä varmistaa, että elpymis- ja palautumistukivälineen varoja käytetään mahdollisimman tehokkaasti? Aiotteko periä takaisin jäsenvaltioille siirretyt varat tapauksissa, joissa investointeja ei todennäköisesti saada päätökseen vuoteen 2026 mennessä? Muodostaako elpymis- ja palautumistukiväline mielestänne ennakkotapauksen kriisiin ja merkittäviin rahoitusvajaisiin puuttumiseksi?

Elpymis- ja palautumistukiväline toimi mielestäni sekä nopeasti että kohdennetusti talouden elvyttämisessä covid-19-kriisin jälkeen. Itse asiassa elokuun 2024 loppuun mennessä yli 40 prosenttia tukivälineestä sidotuista varoista oli jo maksettu jäsenvaltioille, lähes 50 prosenttia avustuksista ja yli 30 prosenttia lainoista. Tämä on historiallinen käyttöaste verrattuna aiempiin EU:n meno-ohjelmiin.

Elpymis- ja palautumistukivälineellä on monin tavoin ja ratkaisevasti tuettu talouden elpymistä pandemian jälkeen. Covid-19-kriisin jälkeen julkiset investoinnit pysyivät vakaina ja jopa kasvoivat vuosien 2019 ja 2023 välisenä aikana 3 prosentista 3,5 prosenttiin suhteessa BKT:hen, ja lähes puolet tästä kasvusta johtui EU:n tuesta, erityisesti elpymis- ja palautumistukivälineestä. Next Generation EU-välineestä vuonna 2020 annettu ilmoitus auttoi lisäksi yhdessä muiden kansallisten ja EU:n politiikkatoimien kanssa kaventamaan valtion joukkolainojen tuottoeroja. Elpymis- ja palautumistukivälineestä annetulla ennakkorahoituksella oli samaan aikaan keskeinen rooli EU:n elpymisen käynnistämisessä, sillä se tarjosi jäsenvaltioille välittömästi lisää finanssipoliittista liikkumavaraa, millä oli vakauttava rooli pandemian jälkimainingeissa, ja tukivälineen täytäntöönpanomalli, jolla palkittiin täytäntöönpanon edistymistä, tarjosi jäsenvaltioille jatkuvaa rahoitustukea.

Elpymis- ja palautumistukiväline ei kuitenkaan ollut ainoastaan kriisiväline vaan myös väline, jolla parannetaan EU:n palautumiskykyä ja tehdään talouksistamme ja yhteiskunnistamme vahvempia ja tulevaisuuden tarpeisiin soveltuvia. Elpymis- ja palautumistukiväline vauhditti taloutta ja tuki lähentymistä, sillä sen jakoperuste räätälöitiin siten, että tuki keskitettiin muita heikommassa asemassa oleviin alemman tulotason jäsenvaltioihin, jotka kärsivät eniten pandemiasta. Lisäksi maakohtaisissa suosituksissa vahvistettu vaatimus, jonka mukaan elpymis- ja palautumissuunnitelmien on vastattava kaikkiin tai merkittävään osaan haasteista, mahdollisti sen, että elpymis- ja palautumistukiväline saattoi kohdistua kunkin jäsenvaltion erityistarpeisiin ja tukea samalla EU:n yhteisiä painopisteitä.

Kuten väliarvioinnissa analysoitiin, elpymis- ja palautumistukivälineellä tuettiin hyvin tehokkaasti EU:n yhteisiä painopisteitä ja keskeisten kauan odotettujen rakenneuudistusten toteuttamista. Kunnianhimoisilla elpymis- ja palautumissuunnitelmissa vauhditettiin edistymistä kaikissa tukivälineen soveltamisalan määrittävissä kuudessa pilarissa, mukaan lukien erityisesti vihreä ja digitaalinen siirtymä sekä sosioekonominen yhteenkuuluvuus.

Tämä urakka ei kuitenkaan ole läheskään ohi. Paras tapa varmistaa, että tukivälinettä käytetään mahdollisimman tehokkaasti, on auttaa jäsenvaltioita täyttämään sitoumuksensa täysimääräisesti vuoteen 2026 mennessä. Tämä on yhteinen vastuumme ja keskeinen tuleva haaste sekä jäsenvaltioille että komissiolle. Jos nimitykseni vahvistetaan, aionkin johtavana varapuheenjohtajana toimeksiantokirjeessäni esitetyn mukaisesti tehdä yhteistyötä talouspolitiikasta ja tuottavuudesta vastaavan komission jäsenen kanssa, jotta jäsenvaltiot voivat toteuttaa elpymis- ja palautumissuunnitelmissa esitetyt sovitut uudistukset ja investoinnit menoille asetettuun vuoden 2026 määräaikaan mennessä. Tavoitteena on edelleen, että sitoumukset pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön ja että elpymis- ja palautumistukivälineen puitteissa sidotut varat maksetaan siten kokonaisuudessaan.

On tärkeää muistaa, että elpymis- ja palautumistukivälineelle suunniteltiin selkeät säännöt ja vankka tulosperusteinen kehys. Elpymis- ja palautumistukivälineen rahoitus on kytketty tuloksiin. Jäsenvaltioiden edistymistä uudistusten ja investointien toteuttamisessa mitataan välitavoitteilla ja tavoitteilla, jotka jakautuvat asianmukaisesti välineen elinkaaren ajalle, jotta täytäntöönpanoa voidaan seurata selkeine perustasoineen ja tavoitteineen. Elpymis- ja palautumistukiväline palkitsee tämän edistymisen maksamalla välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamiseen liittyvät määrät.

Lähestyttäessä vuoden 2026 lopullista määräaika-aikaa komissio arvioi jatkuvasti, täyttävätkö jäsenvaltiot sitoumuksensa ja saavutetaanko lopulliset välitavoitteet ja tavoitteet todennäköisesti siihen mennessä. Jos näin ei ole, aion nykyisen lainsäädäntökehyksen mukaisesti tehdä yhteistyötä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa sen tiimoilta, miten niiden suunnitelmia voidaan muuttaa ja varmistaa, että varat keskitetään yhtä kunnianhimoisiin

vaihtoehtoihin investointeihin, jotka voidaan toteuttaa tukivälineen voimassaoloaikana. Jos näistä toimista huolimatta katsotaan, että joitakin viimeisimpiä välitavoitteita tai tavoitteita ei edelleenkään ole saavutettu tyydyttävästi, vastaavaa maksua ei suoriteta.

Komission tavoitteena on seuraavien viiden vuoden ajan olla ”investointikomissio”, kuten puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen totesi poliittisissa suuntaviivoissaan. EU on käynnistänyt aiemman toimikauden aikana kunnianhimoisen nykyaikaistamisohjelman. Next Generation EU -väline edistää merkittävästi investointeja ja auttaa saamaan käyttöön vihreään, digitaaliseen ja sosiaaliseen siirtymään tarvittavan rahoituksen. Elpymis- ja palautumistukivälineestä on opittu, että yksinkertaisuus ja joustavuus, nopeus ja strateginen kohdentaminen ovat menojen kannalta tarpeellisia tekijöitä. Olemme kuitenkin oppineet myös sen, että on tarpeen parantaa paikallisia ja alueviranomaisten, sidosryhmien ja työmarkkinaosapuolten osallistumista sekä nykyistä tarkastus- ja valvontakehystä. Nämä kokemukset olisi otettava huomioon tulevissa rahoituspolitiikoissamme.

Euroopan investointitarpeita ei kuitenkaan voida rahoittaa pelkästään julkisin varoin. Kuten sekä Draghin että Lettan raporteissa korostetaan, suurimman osan näistä investoinneista on tultava yksityiseltä sektorilta. Vaikka julkisella sektorilla on myös ratkaiseva rooli oikeiden toimintaedellytysten luomisessa esimerkiksi pääomamarkkinaunionin kautta, EU voi sen lisäksi saada kannustimillaan ja omalla esimerkillään liikkeelle rahoitusta myös yksityiseltä sektorilta.

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kysymykset

10. Toimeksiantokirjeessänne vaaditaan varmistamaan kaikkien kansalaisten tosiasiallinen ”oikeus jäädä” [...] tukemalla sitä, mitä yhteisö tarvitsee, erityisesti torjumalla alueellisia eroja. Tämä koskee muun muassa työllisyys- ja sosiaalipolitiikkaa, sosiaalinen osallisuus mukaan luettuna. Mitä konkreettisia ehdotuksia ja toimenpiteitä aiotte esittää tähän haasteeseen vastaamiseksi ja laadukkaiden sosiaali- ja työvoimapalvelujen saatavuuden parantamiseksi ja miten elpymis- ja palautumistukivälineen suunnitelmat edistävät mielestänne tämän tavoitteen saavuttamista ja yleisemmin Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin tehokasta täytäntöönpanoa?

Kun otetaan erityisesti huomioon EU:n sitoutuminen laitoshoidosta luopumisen edistämiseen ja sen varmistamiseen, että vammaiset henkilöt, lapset ja muut heikommassa asemassa olevat ryhmät elävät yhtäläisin oikeuksin, miten aiotte varmistaa, että tulevalla EU:n rahoituksella ja koheesiopolitiikalla tuetaan tehokkaasti yhteisöperustaisia palveluja ja kohtuuhintaisia asumisratkaisuja? Miten aiotte tehdä tässä asiassa yhteistyötä komission jäsenehdokkaan Jørgensenin kanssa?

Jos nimitykseni vahvistetaan, aion ryhtyä konkreettisiin toimiin sen varmistamiseksi, että alueellisten erojen poistaminen säilyy koheesiopolitiikan ytimessä. Pyrin varmistamaan, että kansalaisilla on tosiasiallinen oikeus jäädä kotiinsa ja pysyä yhteisöissään, parantamalla saatavuutta niin julkisten palvelujen ja yksityisen toiminnan, laadukkaiden työpaikkojen, koulutuksen ja osaamisen, terveydenhuollon, liikenteen kuin digitaalisten yhteyksien osalta. Tämä edellyttää investointien suuntaamista alueille, jotka kärsivät talouden pysähtyneisyydestä, väestökadosta ja kehitysloukuista, ja erityisesti niille, jotka ovat jääneet jälkeen vihreässä ja digitaalisessa siirtymässä. Aion tehdä tiivistä yhteistyötä paikallisia ja alueviranomaisten kanssa vahvistaakseni niiden hallinnollisia valmiuksia varojen tehokkaaseen hallintointiin ja varmistaakseni, että kehitysstrategiat räätälöidään niiden erityistarpeisiin.

Koheesiopolitiikan sosiaalisen ulottuvuuden osalta pyrin Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden pohjalta saavuttamaan toimeksiantokirjeessäni esitetyt kunnianhimoiset tavoitteet. Meillä on jo vahva perusta nykyiselle ohjelmakaudelle 2021–2027. Euroopan sosiaalirahasto plus (ESR+) auttaa erityisesti parantamaan sosiaalipalvelujen saatavuutta ja laatua kaikilla EU:n alueilla, erityisesti muita heikommassa asemassa olevien ryhmien ja vammaisten henkilöiden osalta.

Koheesiopolitiikan vahva sosiaalinen ulottuvuus on tulevaisuudessa olennaisen tärkeä, jotta varmistetaan tosiasiallinen oikeus jäädä. Aion tehdä tiivistä yhteistyötä muiden komission jäsenten ja erityisesti ihmisistä, osaamisesta ja varautumisesta vastaavan johtavan varapuheenjohtajan kanssa tämän saavuttamiseksi. Aion myös tehdä aktiivisesti yhteistyötä varautumisesta ja kriisinhallinnasta vastaavan komission jäsenen, jolle kuuluvat tasa-arvoasiat, kanssa esteettömyyden ja palveluiden parantamiseksi vammaisten henkilöiden kannalta. Unionin olisi edelleen helpotettava sitä, että vammaisten henkilöiden oikeus itsenäiseen elämään ja osallisuuteen yhteisössä toteutuu käytännössä. Tässäkkin yhteydessä EU:n varoilla on tärkeä rooli laitoshoidosta luopumisen tukemisessa.

Aion myös hyödyntää elpymis- ja palautumistukivälineestä saatuja kokemuksia. Tukiväline on ollut keskeisessä asemassa edistettäessä EU:n sosiaalista toimintaohjelmaa ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria, myös

sukupuolten tasa-arvon ja yhtäläisten mahdollisuuksien alalla. Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria edistävien sosiaalialan toimenpiteiden osuus on tukivälineen puitteissa huomattava, lähes 163 miljardia euroa, mikä on yli 25 prosenttia kaikesta elpymiseen ja palautumiseen myönnettävästä rahoituksesta. Lähes kaikkiin kansallisiin suunnitelmiin sisältyy esimerkiksi toimenpiteitä, joilla vahvistetaan terveydenhuoltojärjestelmiä ja edistetään osaamista ja koulutusta. Useimpien kansallisten suunnitelmien mukaan on tarkoitus toteuttaa myös aktiivista työvoimapolitiikkaa ja toimia julkisten työvoimapalvelujen tehostamiseksi. Suurimpaan osaan kansallisista elpymis- ja palautumissuunnitelmista sisältyy myös toimenpiteitä, joilla pyritään parantamaan sosiaalista suojelua ja sosiaalipalveluja sekä tukemaan sosiaalista asuntotarjontaa.

Asuntojen kohtuuhintaisuus on tärkeä ja huolestuttava asia Euroopan kansalaisille, ja he odottavat päättäväisiä toimia. Puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen ilmoitti poliittisissa suuntaviivoissa kaikkien aikojen ensimmäisestä kohtuuhintaista asumista koskevasta eurooppalaisesta suunnitelmasta. Jos nimitykseni vahvistetaan, aion tehdä tiivistä yhteistyötä energia- ja asumisasiosta vastaavan komission jäsenen kanssa asumishaasteeseen liittyvissä kysymyksissä. Toimeksiantokirjeeni mukaisesti aion edistää uutta eurooppalaista Bauhausia ja kohtuuhintaista asumista koskevaa eurooppalaista suunnitelmaa erityisesti lisäämällä rahaa asuntomarkkinoille ja varmistamalla, että jäsenvaltiot voivat kaksinkertaistaa suunnitellut koheesipolitiikan investoinnit kohtuuhintaisiin asuntoihin. Koheesipolitiikan näkökulmasta tämä työ liittyy tiiviisti siihen, että varmistetaan kansalaisten tosiasiallinen ”oikeus jäädä”.

Rakennuskanta on Euroopan suurin yksittäinen energiankuluttaja, ja sen laatu on avainasemassa ilmasto- ja energiavoitteiden saavuttamisen ja elinkustannusten alentamisen kannalta. Peruskorjaukset tarjoavat merkittävän tilaisuuden parantaa rakennusten energiatehokkuutta ja kestävyttä sekä parantaa asuintilojen saatavuutta erityisesti kaupunkialueilla. Vaikka peruskorjaukset edellyttävät alkuinvestointeja, niillä vähennetään energiankulutusta ja voidaan puuttua energiaköyhyyden perimmäisiin syihin. Energiaköyhyyden vuoksi 10,6 prosenttia eurooppalaisista ei pystynyt vuonna 2023 pitämään kotiaan riittävän lämpimänä. Energiaköyhyyteen puututaan myös köyhyyden vastaisella EU:n strategialla tarkastelemalla rakenteellisia toimenpiteitä, erityisesti asuntojen energiatehokkuutta ja uusiutuvan energian saatavuutta.

Euroopan aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta rahoitetaan jo kohtuuhintaisten asuntojen rakentamista ja kunnostamista, parannetaan energiatehokkuutta ja tuetaan kaupunkikehitystä. Ne jatkavat tätä työtä tällä kaudella yhdessä muiden välineiden, kuten elpymis- ja palautumistukivälineen, kanssa.

Liikenne- ja matkailuvaliokunnan kysymykset

11. Toimeksiantokirjeen mukaan puheenjohtaja von der Leyen antoi tulevan koheesio- ja uudistusasioista vastaavan johtavan varapuheenjohtajan tehtäväksi ohjata kestävää liikkumista ja matkailua koskevaa työtä Euroopan eri osien yhdistämiseksi ja kukoistavien sisämarkkinoiden tukemiseksi. Teidän on tässä yhteydessä tarkoitus tukea tulevan kestävästä liikenteestä ja matkailusta vastaavan komission jäsenen työtä. Miten aiotte tehdä tätä yhteistyötä ja mitkä olisivat sekä liikennettä että matkailua koskevat strategianne ja prioriteettinne? Koheesipolitiikasta ja aluekehityksestä vastaavana johtavana varapuheenjohtajana vaikutatte myös TRAN-valiokunnan vastuulla olevan TEN-T-verkon loppuunsaattamiseen. Miten aiotte varmistaa, että TEN-T-verkon toteuttamista rahoitetaan ja tuetaan riittävästi EU:n koheesipolitiikalla? Olette myös vastuussa syrjäisimpien alueiden, saarten, maaseudun ja kaupunkien kehittämistä, joten mikä on mielestänne liikenteen rooli sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja yhteyksien edistäjänä ja miten aiotte lähestyä matkailua näillä alueilla muutosjoustavan, kestävä ja kilpailukykyisen matkailualan edistämiseksi?

Uskon, että sekä kestävä liikenne että kestävä matkailu ovat ratkaisevan tärkeitä Euroopan yhteenkuuluvuuden ja vaurauden vahvistamiseksi. Yhteydet ovat olennaisen tärkeitä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen ja ihmisten toimeentulon ennakoedellytyksenä on, että kaikilla kansalaisilla ja yrityksillä on sijainnistaan riippumatta mahdollisuus käyttää luotettavaa ja kohtuuhintaista liikennettä voidakseen olla yhteydessä muuhun EU:hun ja koko maailmaan.

Matkailulla on samalla tärkeä alueellinen ulottuvuus, ja monet EU:n alueet ovat siitä erittäin riippuvaisia. Jos matkailua kehitetään kestävästi, se edistää Euroopan alueiden taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta erityisesti syrjäisillä alueilla ja maaseutualueilla, joilla se voi olla merkittävä tulon ja toimeentulon lähde paikallisyhteisöille.

Aion tiiviissä yhteistyössä kestävästä liikenteestä ja matkailusta vastaavan komission jäsenen kanssa tukea toimia EU:n politiikkojen mukauttamiseksi alueellisiin tarpeisiin. Näin varmistetaan, että kunkin alueen erityishaasteisiin vastataan samalla kun edistetään talouskasvua, sosiaalista osallisuutta ja ympäristön kestävyttä. Yhdessä

hyödynämme EU:n rahoitusta molempien alojen vihreän ja digitaalisen siirtymän edistämiseksi, jotta niistä tulee kestävämpiä ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavia. Aiomme varmistaa, että kestäväan liikenteeseen ja matkailuun tehtävissä investoinneissa tasapainotetaan keskenään taloudellinen, sosiaalinen, kulttuurinen ja ympäristöulottuvuus, jotta alueet voivat helposti integroitua sisämarkkinoille ja hyödyntää taloudellista potentiaaliaan ja että samalla tuetaan ilmastoa ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevia EU:n tavoitteita ja parannetaan ympäristön laatua. Lisäksi olen vakuuttunut siitä, että liikenteen saatavuuden, saavutettavuuden ja kohtuuhintaisuuden parantaminen on ratkaisevan tärkeää sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen sekä yhteenkuuluvuuden kannalta. Tässä yhteydessä pyrin varmistamaan kohtuuhintaisten liikennevaihtoehtojen laajan saatavuuden kaikille eurooppalaisille. Liikenneköyhyyteen puututaan myös osana kaikkien aikojen ensimmäistä köyhyyden vastaista eurooppalaista strategiaa, jonka osalta ihmisistä, osaamisesta ja varautumisesta vastaava johtava varapuheenjohtaja on johtavassa asemassa ja jota aion mielelläni edistää.

Haluan ensinnäkin varmistaa sen, että TEN-T-verkon toteuttaminen onnistuu. Keskeisenä tavoitteena on saada TEN-T-verkko valmiiksi sovitussa määrärajoissa ja parantaa EU:n infrastruktuurin kykyä sietää luonnonkatastrofeja. Tähän sisältyy keskittyminen jäsenvaltioihin, jotka ovat jääneet jälkeen infrastruktuurin kehittämisessä, ja investoiminen TEN-T-verkon kansallisiin osuuksiin EU:n normien täyttämiseksi ja näiden osuuksien yhdistämiseksi rajanylitysosuuksiin. Näissä investoinneissa asetetaan etusijalle kestävät liikennevaihtoehdot ja varmistetaan, että infrastruktuurin kehittäminen edistää sekä alueellista yhteenkuuluvuutta että ympäristön kestävyttä. Jos nimitykseni vahvistetaan, aion jatkaa työtä kohtuuhintaisten yhteyksien, liikkuvuuden ja kriittisten palvelujen saatavuuden mahdollistamiseksi alueilla, joilla liikennejärjestelmät ovat heikkolaatuisia, kuten maaseudulla, syrjäisillä alueilla, rajatylittävillä alueilla ja syrjäisimmillä alueilla, ja edistää kestävää liikkuvuutta kaupunkialueilla.

Toiseksi pyrin varmistamaan, että matkailulla on oikeudenmukainen asema rahoitusohjelmissa ja että samalla taataan riittävä joustavuus. Matkailuun liittyvistä eri näkökulmista johtuen se voi ja sen pitäisi saada tukea eri politiikanaloilta. Tarkastelen erityisesti matkailun haasteita kaupungeissa, saarilla ja syrjäisimmillä alueilla. Tarkoituksena on hyödyntää nykyisiä aloitteita, joilla edistetään kestäväan kaupunkimatkailun malleja sekä puututaan yhteyksiin, ilmastonmuutoksen vaikutuksiin ja suureen riippuvuuteen liittyviin haasteisiin, tuetaan talousmallin monipuolistamista ja testataan uusia ratkaisuja. Aion hyödyntää käynnissä olevaa työtä sen varmistamiseksi, että matkailualan yritysten ja kulttuuritapahtumapaikkojen on helpompi löytää rahoitusmahdollisuuksia myös kansallisella ja alueellisella tasolla.

Uskon vakaasti, että investointimahdollisuuksissa olisi hyödynnettävä strategisia ja yhdenmukaisia lähestymistapoja molempien alojen haasteisiin vastaamiseksi keskittyen yksinkertaistamiseen ja ottaen huomioon paikallisten sidosryhmien tarpeet ja ottaen ne mukaan tarvittavien toimien määrittelyyn.

Liikenneinvestoinnit olisi sisällytettävä kattavaan liikennesuunnitteluun, johon sisältyy olemassa olevien ja suunniteltujen infrastruktuurien multimodaalinen kartoitus, mukaan lukien kestäväan liikkuvuuden strategiat ja investoinnit TEN-T-verkkoihin. Erityisesti keskityttäisiin TEN-T-verkon eurooppalaisten liikennekäytävien työsuunnitelmiin. Strategia auttaa tehokkaammin yhdistämään alueita laajempiin liikenneverkkoihin, myötävaikuttaa sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja edistää talouskehitystä kestäväan ja älykkään liikkuvuuden strategian mukaisesti.

Matkailualan toimet olisi sisällytettävä laajempiin aluekehitysstrategioihin. Yhdistämällä matkailualan investoinnit paikallisiin kehityssuunnitelmiin, älykkään erikoistumisen strategioihin ja alueellisen yhteistyön aloitteisiin voimme varmistaa, että matkailu vauhdittaa paikallista taloutta ja edistää sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja ympäristön kestävyttä. Tämä lähestymistapa on määritelty selkeästi matkailun siirtymäpolussa ja Euroopan matkailuohjelmassa 2030. Sen täysimääräinen toteuttaminen edellyttää strategista otetta EU:n tasolla, jotta kaikki käytettävissä olevat välineet – rahoituksesta politiikkaan – otetaan käyttöön saman tavoitteen saavuttamiseksi.

Kestäväan liikenteen ja matkailun ekosysteemien keskeisen roolin vahvistaminen on äärimmäisen tärkeää. Olemme kaikki nähneet covid-19-pandemian aikana, mitä tapahtuu, kun matkailua ei ole ja ihmisten liikkuvuutta on rajoitettu. Tällä oli tuhoisa vaikutus Euroopan talous- ja yhteiskuntarakenteen vahvuuteen. Molemmat alat ovat sittemmin elpyneet. Jos nimitykseni vahvistetaan, tehtävänäni on mahdollistaa tämän elpymisen jatkuminen ja varmistaa, että se on kestäväa ja oikeudenmukaista. Erityisen tärkeää on varmistaa, että syrjäisille alueille on hyvät yhteydet ja että liikenne pysyy kohtuuhintaisena. Ilman sitä nämä alueet tuskin pystyisivät hyötymään kestävästä matkailusta.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan kysymykset

12. Miten aiotte Euroopan komission johtavana varapuheenjohtajana pyrkiä pääosastojen väliseen tavoitteeseen puuttua elämänlaadun säilyttämiseen ja parantamiseen maaseudulla liittyviin ongelmiin ja haasteisiin? Miten aiotte kaventaa kaupunkien ja maaseudun välistä kuilua, edistää infrastruktuurien kehittämistä, tukea digitaalista siirtymää, helpottaa palvelujen saatavuutta ja yleisesti parantaa maaseudun houkuttelevuutta viljelijöille ja yrityksille? Mitä mieltä olette maaseutusopimuksesta ja sen jatkokehityksestä? Miten aiotte varmistaa, että EU:n rahoitus ja politiikat täydentävät maaseudun tukemista ja että tiedot ovat paikallisten sidosryhmien saatavilla?

Olen täysin samaa mieltä EU:n maaseutualueita koskevan pitkän aikavälin vision tavoitteista. Tässä tulevaisuuteen suuntautuvassa asiakirjassa kuvataan maaseutualueiden elämänlaadun parantamisen nykyisiä haasteita sekä vielä hyödyntämättömiä mahdollisuuksia. Aion varmistaa maaseutualueisiin vaikuttavien alakohtaisten politiikkojen, erityisesti koheesipolitiikan ja yhteisen maatalouspolitiikan, välisen koordinoinnin, sillä ne täydentävät Euroopan sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta ja parantavat alan kestävyttä. Keskeisenä tehtävänä olisi tehostaa Euroopan komission lainsäädäntöaloitteiden ja muiden kuin lainsäädäntöaloitteiden maaseutuvaikutusten arvioinnin täytäntöönpanoa, kuten Euroopan parlamentti pyysi maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan aloitteesta 13. joulukuuta 2022 antamassaan päätöslauselmassa. Sitoudun järjestämään tarvittavan yhteistyön komission jäsenten kesken sen varmistamiseksi, että maaseutualueiden taloudellinen kehitys, kilpailukyky, kestävyys ja houkuttelevuus sisällytetään tuleviin suunnittelu- ja talousarviotoimiin.

Palvelujen saatavuus, infrastruktuuri, digitaaliset yhteydet ja osaaminen ovat kulmakiviä pyrittäessä tekemään yrittäjyydestä houkuttelevampaa näillä alueilla alkaen maatalous- ja elintarviketeollisuudesta, josta on vuosien mittaan tullut maaseudun tukipilari. Erityisesti syrjäiset ja harvaan asutut maaseutualueet kärsivät kuitenkin palvelujen puutteesta. Meidän on varmistettava, että terveydenhuolto, koulutus ja sosiaalipalvelut eivät ole luksusta. Meidän olisi varmistettava, että ne ovat laajasti kaikkien saatavilla Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin mukaisesti. Jos nimitykseni vahvistetaan, sitoudun jatkamaan työtä EU:n maaseutualueita koskevan pitkän aikavälin vision toimintasuunnitelman hyväksi. Keskeiseen asemaan olisi nostettava yritysten perustaminen, olemassa olevien yritysten tukeminen, palvelujen parantaminen ja innovoinnin, erityisesti digitaalisen innovoinnin, tukeminen. Kansalliset ja alueelliset politiikat on sovittava yhteen EU:n painopisteiden ja rahoitusvirtojen kanssa, jotta niiden vaikutus olisi mahdollisimman suuri. Tähän voidaan päästä kannustamalla maaseutualueita koskevien kokonaisvaltaisten strategioiden täytäntöönpanoa kansallisella ja alueellisella tasolla ja varmistamalla kattava suunnittelu ja yhteistyö kaikkien hallintotasojen välillä maaseutuvision mukaisesti. Aion käynnistää vuoropuhelun maaseutuyhteisöjen ja erityisesti maaseudun nuorten kanssa. Maaseutusopimus on osoittautunut tärkeäksi yhteistyöfoorumiksi, ja se seuraa kaupunkien sidosryhmien välisen vuorovaikutuksen antamaa esimerkkiä. Maaseutusopimuksen toimet ovat vahvistaneet maaseutualueiden ääntä, mahdollistaneet verkottumisen ja kannustaneet toimimaan maaseutualueiden hyväksi. Koska maaseutusopimuksen lähestymistapa on osoittanut menestyksekkääksi, sitoudun jatkamaan sen tukemista ja tarvittaessa syventämistä ja parantamista.

EU:n politiikoissa on nykyään käytössä monenlaisia alueellisia ja muita politiikan välineitä, joilla voidaan tehokkaasti vastata maaseudun haasteisiin. Tämä koskee erityisesti YMP:n toista pilaria, johon kuuluvat Leader-ohjelman (yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen) kaltaiset ohjelmat, jotka ovat osoittaneet lisäarvonsa, sekä älykkäät kylät ja myös yhdenmetyt alueellisen kehityksen strategiat. Toimikauteni ensimmäisen vuoden aikana teen tilannekartoituksen ja arvioin, miten nykyisiä välineitä voitaisiin tehostaa maaseutuyhteisöjen ja niiden viljelijöiden tukemiseksi siirtymään tuotantomalleihin, joissa yhdistyvät parhaiten kestävyuden kolme tasoa eli sosiaalinen, taloudellinen ja ympäristöön liittyvä taso.

Koheesipolitiikka tarjoaa myös laaja-alaista tukea maaseutualueille erityisesti yhdenmetytjen alueellisten toimien kautta, mukaan lukien toimet, joilla pyritään vahvistamaan kaupunkien ja maaseudun välistä vuorovaikutusta kestävä kaupunkikehityksen yhteydessä. Maaseutualueet hyötyvät myös tuesta pienille kaupunkialueille, jotka toimivat maaseutualueiden kiinnekohtina ja infrastruktuuri- ja palvelukeskuksina.

Riippumatta EU:n seuraavasta rahastorakenteesta, jonka määrittäminen on edessämme, meidän on taattava, että maaseutuväestön tarpeet tunnustetaan selkeästi ja että niihin vastataan asianmukaisesti ja että ne asetetaan eri politiikkojen keskiöön. On arvioitava, miten toimet kohdennetaan maaseutuyhteisöihin. Tältä osin on ratkaisevan tärkeää, että tulevissa EU:n rahastoissa ja politiikoissa asetetaan maaseutualueita koskevia erityistavoitteita ja -indikaattoreita. Äskettäin perustetun maaseudun seurantakeskuksen vahvistaminen edistää tämän tavoitteen saavuttamista. On olennaisen tärkeää varmistaa, että käytössä on tehokkaat välineet, joiden avulla paikalliset ja maaseudun sidosryhmät, alkaen viljelijöistä ja maatalouselintarvikkeiden tuottajista, ovat täysipainoisesti mukana tässä prosessissa. Ensisijaisena tavoitteenani on kehittää niiden valmiuksia saada EU:n rahoitusta ja tiedottaa olemassa olevista mahdollisuuksista verkostoitumistoimien ja aloitteiden, kuten EU:n maaseutualueiden rahoitusta koskevan välineistön, avulla.

Kalatalousvaliokunnan kysymykset

13. Miten aiotte parantaa kalastusalan selviytymiskykyä, kestävyyttä ja kilpailukykyä maailmanmarkkinoilla, edistää sukupolvenvaihdoksia ja tuottaa hyötyjä rannikkoyhteisöille ja syrjäisimmille alueille varmistaen samalla näiden alueiden yhteenkuuluvuuden ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet?

Kalastuksen tulevaisuus sekä taloudellisesti että nuorten kannalta houkuttelevana alana edellyttää terveitä valtameriä, runsaita kalakantoja sekä sitoutumista turvallisuuteen ja innovointiin. Oikean tasapainon löytäminen kalavarojen hoidon, meriympäristön suojelun ja kalastuksen tulevaisuuteen tehtävien investointien välillä on keskeistä kalastusalan ja erityisesti pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston pitkän aikavälin elinkelpoisuuden turvaamiseksi.

Jos nimitykseni vahvistetaan, aion tukea kalastus- ja valtameriasioista vastaavaa komission jäsentä tämän tehtävässä.

Selviytymiskyvyn parantamiseksi niin koheesiopolitiikan rahastojen kuin Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston (EMKVR) olisi edelleen nykyisessä oikeudellisessa kehyksessä asetettava etusijalle investoinnit innovointiin ja nykyaikaistamiseen. EMKVR:n kautta tuemme edelleen vihreää ja digitaalista siirtymää, ja kunnianhimoisena tavoitteenamme on löytää tasapaino kalakantojen välttämättömän turvaamisen ja alan häiriönsietokyvyn vahvistamisen välillä. Niin koheesiopolitiikan rahastoilla kuin EMKVR:llä on keskeinen rooli vastattaessa EU:n rannikkoalueiden ainutlaatuisiin haasteisiin Välimereltä Atlantin rannikoille ja syrjäisimmillä alueilla, jotka ovat usein erittäin riippuvaisia kalastuksesta. Nämä alueet ovat erityisen alttiita talouden vaihteluille ja ympäristön muutoksille, joten on olennaisen tärkeää tarjota kohdennettua tukea niiden häiriönsietokyvyn varmistamiseksi ja kehittää ratkaisuja, joilla taataan kolmansien maiden kauppakumppanien kanssa vastaavat tuotantostandardit. Aiomme jatkossakin priorisoida rahoitusta infrastruktuurin kehittämiseen näillä alueilla, mikä parantaa yhteyksiä ja markkinoille pääsyä. Lisäksi tuemme kalastusalaa ja sen hiilestä irtautumista ja digitaalista siirtymää sekä myös kestävästä vesiviljelyä ja uusia sinisen talouden aloja, jotta rannikkoyhteisöt voisivat hyötyä talouden monipuolistumisesta. Jos nimitykseni vahvistetaan, aion kiinnittää erityistä huomiota syrjäisimpien alueiden sosiaalisiin ja taloudellisiin eroihin. Koheesiopolitiikan rahastot ja EMKVR voivat kukin tukea osallisuutta tarjoamalla kohdennettua rahoitustukea pienimuotoista kalastusta harjoittaville kalastajille ja edistämällä sosiaalisen innovoinnin hankkeita, joissa kalastus, erityisesti pienimuotoinen kalastus, sisällytetään laajempiin aluekehitysstrategioihin.

Aion lisäksi vahvasti tukea kalastus- ja valtameriasioista vastaavaa komission jäsentä pyrittäessä laatimaan selkeä visio selviytymiskykyisestä, kestävästä ja kilpailukykyisestä kalastusalasta vuotta 2040 silmällä pitäen, ottamaan käyttöön kokonaisvaltainen, tulevaisuuteen suuntautuva ja kunnianhimoinen valtameristrategia eurooppalaisen valtamerisopimuksen avulla ja edistämään unionin ensisijaista tavoitetta varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n ja kolmansien maiden välillä.